

GÖTEBORGS UNIVERSITET
Institutionen för kulturvetenskaper

How has Soshi changed your life?

En uppsats om identitet, en sydkoreansk tjejgrupp och onlinebaserat fanskap

Susanna Karppinen

C-uppsats
Kulturstudier
Höstterminen 2010

Handledare:
Thomas Bossius

Sammanfattning

Via Internet kan vem som helst idag komma i kontakt med i princip vilket lands kultur som helst. Många är de människor som har intresserat sig, och fastnat, för sydkoreanska artister och idoler. Ett av många fan-forum online dedikerade till den sydkoreanska tjejgruppen So Njuh Shi Dae är Soshified.com. Genom att sammanställa och analysera svaren från en enkät, samt studera befintliga diskussionstrådar på forumet tar jag reda på hur fansen förhåller sig till sig själva, sin omgivning, andra fans, idolgruppen och Sydkorea.

Resultatet blir en salig blandning av identitetsskapande processer, massmediepåverkan, självbild, sexualitetsbestämmande konsumtion, musikens roll i människors liv och, sist men absolut inte minst, fanskap. Genom sitt fanskap har idolgruppens fans möjlighet att skapa sig den identitet och vardag de önskar. Gemenskapen och fanaktiviteterna är en tillsynes aldrig sinande källa till glädje, men bara så länge rätt distans kan hållas till idolerna. När relationen till idolen blivit alltför djup, och fanet mer och mer identifierar sig som ett fan snarare än något annat, finns en överhängande risk att fanskapet övergår till att bli ett beroende och orsak till försämrade prestationer i skola och arbete.

Innehållsförteckning

Innehållsförteckning.....	3
Inledning.....	4
Syfte och frågeställningar.....	4
Metod.....	5
Att forska som fan.....	6
Avgränsningar.....	7
Lite om SNSD.....	8
Lite om fansen och forumet.....	10
Kapitel 1 - Identitet och fanskap.....	11
Skapandet av identitet.....	11
Mediekonsumtion.....	12
Effekter på identiteten.....	13
Fanskap och identitet.....	14
Historik över fanstudier.....	15
Fanstudier i tre vågor.....	16
Musiken och människan.....	18
Musikens användning och funktion.....	19
Flykten som förenar.....	20
Kapitel 2 - Fansen berättar.....	21
Fanaktiviteter.....	21
Påverkan på fanet.....	22
Påverkan i vardagen.....	24
Omgivningens reaktioner.....	26
Förhållandet till andra fans.....	27
Intresse för sydkoreansk kultur.....	27
Kapitel 3 - SONEs online berättar.....	28
Kroppen och stil.....	28
Killar och sexualitet.....	29
Tjejer och sexualitet.....	31
Flykt från vardagen. Glädje och motivation.....	32
Flykten som vardag.....	32
Kapitel 4 - Analys.....	34
Fanaktiviteterna.....	34
Identiteten.....	35
Kropp och sexualitet.....	36
Gemenskapen.....	37
Medierna och fansen.....	38
Flykten.....	39
Effekten av nationalitet och etnicitet på fanskapet.....	40
Det koreanska utanför Korea.....	41
Avslutande diskussion.....	43
Förslag på fortsatt forskning.....	44
Källförteckning.....	45
BILAGA 1 - Enkätfrågorna.....	48
BILAGA 2 - Lista över informanter.....	49

Inledning

Oavsett vad man anser om globalisering i övrigt så kvarstår det faktum att fler än någonsin tidigare har tillgång till dator och Internet i sin vardag, inte minst ungdomar. Man är inte längre bara hänvisad till tidningar, radio, vänner eller MTV när det kommer till att hitta populärkulturella yttringar att konsumera, älska och hata. Via Internet kan unga som vuxna komma i kontakt med musik från länder och kontinenter bortom den egna, och bortom utbudet den lokala musikindustrin valt ut åt oss.

”Den koreanska vågen”, eller *hallyu* som den också kallas, är ett begrepp som står för spridningen av sydkoreansk populärkultur utanför landets gränser. De senaste tio åren har den koreanska vågen sakta men säkert spridit sig genom Asien och vidare över till USA och Kanada. Sydkoreanska filmer får amerikanska ”remakes”, och koreanska skådespelare börjar syns i huvudroller i Hollywoodfilmer (även om stereotypen fortfarande mest tillåter att de slåss i actionfilmer). Koreanska artister, som i hemlandet och Asien redan är superstjärnor, kämpar om att bli den första som får det riktigt stora genombrottet på den amerikanska marknaden. Men det finns en mängd grupper och artister som utan att ha ansträngt sig alls fått ivriga och hängivna anhängare på båda sidor Stilla Havet.

So Nyuh Shi Dae är en sydkoreansk tjejgrupp. Redan innan de officiellt hade debuterat visste potentiella fans jorden över att gruppen var på gång, och under bara några år har deras popularitet utanför Sydkorea vuxit sig gradvis allt större. Det internationella fanforumet soshified.com anses vara det största internationella fanforumet tillägnat en särskild koreansk grupp eller artist med över 133 000 registrerade medlemmar. Dessa fans representerar över 29 länder och antyder att det egentligen inte finns några givna kulturella gränser relaterade till nationalitet och etnicitet.

Syfte och frågeställningar

Syftet är att undersöka hur en sydkoreansk idolgrupps fans utanför Sydkorea förhåller sig till sig själva, sin omgivning, andra fans, idolgruppen och Sydkorea. Mina övergripande frågeställningar lyder:

- Hur påverkas identiteten och vardagen av fanskapet?
- Vilken relation får fansen till Sydkorea och dess kultur?

Metod

Soshified.com (förkortat SSF) är ett fanforum på Internet för den sydkoreanska tjejgruppen So Njuh Shi Dae (hädanefter förkortat till SNSD). Genom att studera diskussionstrådar om ämnen relaterade till mina intresseområden kan jag få en inblick i fansens resonemang och åsikter om dessa frågor. Några exempel på rubriker som fångar mitt intresse är *How has Soshi changed your life?*, *Why is it weird for guys to like girl groups??* och *Why SNSD?* som alla pekar på olika aspekter av medlemmarnas fanskap.

Utöver att studera redan befintliga redogörelser startar jag en egen tråd där jag ber medlemmarna svara på en mindre enkät med sju stycken frågor utöver de om kön, ålder, nationalitet och etnicitet. Frågorna behandlar hur de upplever att idolgruppen har påverkat deras person och vardag, hur omgivningen reagerar på deras fanskap, och hur de ser på Sydkorea och sydkoreansk kultur. Genom att även fråga om kön, ålder och så vidare kan jag se om det finns uppenbara samband mellan deras fanskap och dessa sociala kategorier. Frågorna från enkäten återfinns i Bilaga 1.

I min startade tråd berättar jag vem jag är och att jag behöver hjälp inför mitt uppsatsskrivande. Medlemmarna i forumet får sedan också välja om de vill lägga upp sina svar öppet i tråden eller om de vill ha större anonymitet genom att skicka ett privat meddelande till mig. Medverkan i min enkät är frivillig. Tråden med enkäten finns i sektionen ”Social Lounge” där medlemmarna är fria att diskutera sådant som inte har med SNSD eller andra k-pop-grupper att göra.

Innan jag startade tråden tog jag kontakt med en av forumets ”global moderators” för att vara säker på att jag inte skulle bryta mot några av forumets regler med min enkät.¹ I samband med detta frågade jag också om jag kunde få starta min tråd i sektionen ”So Njuh Discussions”, där allt annat relaterat till SNSD och fanskapet diskuteras. Det kunde de ansvariga på forumet dock inte godkänna med hänvisning till att de tyckte mina frågor inte kunde kopplas direkt till SNSD som grupp. Istället fick jag lägga upp min enkät i sektionen ”Social Lounge”.

Skillnaden mellan ”Social Lounge” och ”So Njuh Discussions” är att det i den förstnämnda sektionen tenderar att finnas medlemmar som är intresserade av att umgås (online) med andra

---

¹ Global moderator - en som bland annat är ansvarig för att diskussioner förs på rätt ställe enligt existerande riktlinjer.

på forumet på andra grunder än just kring intresset för SNSD. Där finns bland annat trådar för dataspel, böcker och sport. Att jag inte fick ha min enkät i ”So Nyuh Discussions” kan tänkas ha en mindre betydelse för mitt resultat, till exempel genom att färre personer sett den, men personligen kan jag inte se några avgörande skillnader.

Att forska som fan

Att själv vara ett fan och forska om fans och idolgruppers påverkan på dem gör det både svårare och lättare än om man inte hade varit ett fan själv. Jag är ett fan av SNSD samt en rad andra k-popgrupper och -artister. Min övertygelse är därför också att det i de allra flesta fallen är givande och något positivt att vara ett fan av idolgrupper. Därför kan jag omöjligt ha en lika kritisk syn på idoler, fans och fanskap som ett icke-fan har, om det nu finns någon som inte är fan av något alls och därmed kan ha en fullständigt objektiv syn på saken.

Huruvida jag väljer att erkänna mitt eget fanskap eller inte baseras enligt de amerikanska sociologerna Lee C Harrington och Denise Bielby (2007: 189) på vilken akademisk disciplin jag tillhör. Enligt deras undersökning är humanister och de inom tvärvetenskapliga discipliner mest sannolika att redogöra för sitt fanskap i samband med genomförandet av fanstudier. Den brittiske docenten i medievetenskap och cultural studies, Matt Hills (2002: 12), menar att risken med att avslöja sitt eget fanskap som forskare är att man tappar trovärdighet och respekt. För att inte göra bort sig helt är det viktigt att veta var gränsen går; när är man entusiastisk och har ett brinnande intresse för sitt subjekt, och när är man bara pinsam? Denna gränsdragning, menar Hills, gör samhällets normer tydliga, för trots utvecklingen inom fanforskning i flera årtionden är det fortfarande inte helt accepterat att vara fan, speciellt inte inom akademin.

Även om jag har varit ett fan av gruppen från första dagen, så har jag aldrig haft SNSD som min absoluta favoritgrupp. Inte heller har jag haft någon personlig kontakt med andra fans (förutom en, som jag återkommer till) under min tid som medlem på forumet trots att jag varit medlem nästan lika länge forumet funnits. Mitt medlemskap i forumet har baserats på att jag velat ha snabba uppdateringar om idolgruppens aktiviteter. Ibland, när jag inte ansett mig ha bättre saker för mig, har jag tittat på de andra medlemmarnas skapelser och kommenterat i trådar om allt möjligt kopplat till SNSD.

Men så finns undantaget som bekräftar regeln. Under min tid på SSF har jag faktiskt varit i kontakt med en individ; en som också kan ha kommit att påverka resultatet i mitt insamlade material. Jag berättade nämligen för honom om min uppsats i ett tidigt skede varpå han erbjöd sig att hjälpa till om han kunde. När jag sedan lade upp enkäten på forumet frågade jag honom om han kunde tänka sig att svara på mina frågor. Jag sa också, relativt tanklöst och utan djupare syfte, att det vore bra om han kunde nämna min forskning för några av sina vänner då jag visste att han hade ett stort nätverk inom forumet.

Jag hade minst av allt räknat med iver och entusiasmen han bestämde sig för att hjälpa mig med. Det visade sig att han skickade meddelanden till en ansenlig mängd personer inom sin bekantskapskrets inom forumet, och hans bekanta var inte oväntat från länder nära hans eget. Därmed skulle jag vilja lägga in en reservation mot en sannolik övervikt av informanter från sydostasiatiska länder. De informanter som inte varit i kontakt med min vän var i större utsträckning från Nordamerika, medan de som varit i kontakt med honom var nästan uteslutande från Sydostasien. I sammanhanget bör dock också nämnas att sydostasiater är väldigt aktiva och synliga på flera ställen i forumet, och att en stor andel sydostasiater därför ändå inte vore osannolik även utan inblandning av min välvillige vän.²

Avgränsningar

Eftersom min studie baseras på information från och observation på ett Internetbaserat forum kan jag inte ta hänsyn till de eventuella fans som inte har enkel tillgång till dator och Internet, och således inte heller har möjlighet att vara en av dem som regelbundet hänger på SSF.

Jag har heller inte möjlighet att ta hänsyn till specifika sociala eller kulturella kontexter fansen befinner sig i. Även om jag skulle kunna göra vissa generaliseringar utifrån fansens egna utsagor, så finns det för många variabler i den enskilda situationen som skulle behövas tas hänsyn till för att jag skulle kunna säga något av substans.

Jag kommer inte heller lägga någon större vikt vid det jag skulle vilja kalla *skapande fans*, det vill säga fans som blivit inspirerade genom sitt fanskap att skapa egna texter (där fan-fiction verkar anses vara det mest kända exemplet). Trots att detta är ett fascinerande fenomen i sig väljer jag den här gången att koncentrera mig på andra aspekter av fanskap.

---

² Som exempel på sydostasiaternas närvaro och aktivitet på SSF kan nämnas att trådarna till för fans från Singapore, Indonesien och Filipinerna sammanlagt har över 9000 sidor, jämfört med trådarna för Tyskland, Australien och Storbritannien som knappt har 550.

Lite om SNSD

So Nyuh Shi Dae heter också Girls' Generation, och det är den direkta översättningen av det koreanska namnet. Gruppen består av nio tjejer, födda mellan 1989 och 1991, och heter Taeyeon, Jessica, Sunny, Tiffany, Hyoyeon, Yuri, Sooyoung, Yoona och Seohyun. De debuterade i augusti 2007, och har fram till början av 2011 släppt tre album, fyra EP och en handfull singlar. 2010 började de även lanseras i Japan efter en genomförd konsertturné med konserter i Korea, Kina och Taiwan. Enligt en högst inofficiell sammanställning över SNSDs utmärkelser har gruppen belönats med 100 stycken till och med december 2010.³

En viktig del av koreanska idolors aktiviteter är medverkan i tv-program, och de populäraste grupperna får givetvis sina egna program. SNSD har bland annat medverkat som huvudpersoner i tre stycken. De dök först upp i den egna realityserien *Girls Go To School* (2007) som visade tjejernas förberedelser inför debuten och tiden direkt efteråt och gav en bild av tjejerna som hårt arbetande, med stora drömmar och med bra sammanhållning. Nästa egna realityserie var *Factory Girl* (2008) där tjejerna fick i uppdrag att jobba som praktikanter på den koreanska versionen av modetidningen *Elle Girl*. Den här serien gav SNSD stämpeln fashionistas med stort (personligt) intresse för mode, kläder och smink. I den tredje realityserien *Hello Baby* (2009) fick tjejerna lära sig ta hand om ett spädbarn, och därmed konstatera att de är mer eller mindre redo att bli mammor.

Utöver musik och egna tv-program har SNSD även medverkat i en mängd andra tv- och radioprogram, för att inte glömma filmer, reklamfilmer, musikaler, tidningar och sist men inte minst musikprogram, festivaler, konserter och välgörenhetsevenemang.

SNSDs texter handlar typiskt om förälskelse och vänskap, men under de senaste albumen har de även kommit att behandla otrohet. Följande tre utdrag ur sångtexter är översatta av översättarna på SSF, och även om översättningarna kanske inte är gjorda av professionella översättare så är det de här versionerna som sprids via SSF till fansen och därmed blir de tolkningar som kommer att gälla som sanning bland fans som inte kan koreanska. *Into the New World* är debutsingeln, *Gee* får anses vara SNSDs första riktigt stora hit, och *Hoot* är i skrivande stund den senaste singeln som släppts.

---

³ Wikipedia.org. Det finns än så länge ingen officiell statistik tillgänglig angående detta.

I love you, just like this. The longed end of wandering.
I leave behind this world's unending sadness.
Walking the many and unknowable paths, I follow a dim light.
It's something we'll do together to the end, into the new world. (*Into the New World*, 2007)

You're so so handsome
My eyes my eyes are blinded
I can't breathe because I'm trembling
[...]
Oh I feel so embarrassed
I can't look at you
I feel shy because I've fallen in love (*Gee*, 2009)

You've fallen for other woman's tricks
Enough of your excuses
You still haven't come to your senses
With that attitude, you won't be able to meet a decent woman
Eternally, you won't won't won't
Don't misunderstand, you're not a cupid
I'm talking about you (*Hoot*, 2010)

SNSDs stil har utvecklats tillsammans med tjejerna under åren. Vid tiden för deras debut var de klädda ungdomligt och tjejigt. Vid tiden för *Gee* blev deras stil med tajta, färgglada jeans en trend bland både kvinnor och män (The Chosun Ilbo 2009). Sedan dess har deras stil flera gånger uppmärksammats och medverkat till att starta trender bland främst unga kvinnor, bland annat med militärinspirerade dräkter och korta shorts till bara ben.

En annan aspekt av SNSD som måste nämnas är medlemmarnas personligheter. Det skulle vara omöjligt att beskriva och förklara dessa personligheter på ett tillfredsställande sätt, men i sammanhanget kan det vara viktigt att veta lite hur de uppfattas av fansen. Jag lånar orden från fans på SSF som beskriver varför de gillar SNSD: "[They are] funny, cute, adorable, home-grown down-to-earth, hilarious, nice, humble, hardworking, dorky, silly, friendly, sweet".⁴

---

⁴ Notera att detta är en sammanställning av ord jag plockat ur diskussionstråden *5 simple reasons why I like SNSD*.

Lite om fansen och forumet

Den officiella fanklubben för SNSD heter SONE, därför kallar fans sig själva och varandra, oavsett om de är med i fanklubben eller inte, oftast för just SONE.⁵ So Nyuh Shi Dae förkortas också ibland Soshi, därav namnet på forumet. På SSF har man myntat begreppet ”att man är Soshified”, vilket betyder att man blivit ett fan, ofta med undertonen - ett stort fan. Forumet har funnits sedan februari 2008.

På SSF finns översatta nyheter, bilder, videoklipp, textade videoklipp och tv-program, översatta sångtexter, diskussioner om gruppen och de enskilda medlemmarna, fansens egna skapande i form av fan-fiction, fan-art och dansvideor. Dessutom finns det på sidan plats för medlemmarna att interagera i lekar, diskussionsområden för icke-idolrelaterade ämnen och en chatt. Utöver detta har SSF en egen radiokanal och en systerblogg som bara behandlar SNSDs kläder och stil, komplett med förslag på var man kan köpa plaggen och inspiration för killar som vill ha en matchande stil. En annan stor del av SSF handlar om anordnande av projekt där de antingen köper presenter och skriver brev till SNSD som sedan levereras till dem, eller där de samlar pengar till välgörenhet under SNSDs namn.

Det finns lokala fan-forum eller communities för SNSD i många, om inte alla, länder som representeras av fansen på SSF. Av någon anledning har de dock valt att engagera sig i ett internationellt forum, vilket jag tror ofta beror på att SSF anses vara det största fanforumet för SNSD utanför Korea, och för att det har ett rykte om sig att snabbt ha översatta nyheter, videor och nya bilder.⁶ En annan lockelse med SSF tror jag är det faktum att SNSD-tjejerna känner till forumet och har en historia av att flitigt använda presenter som forumet ordnat till dem. De har dessutom nämnt SSF på (engelsk) koreansk radio, och några av dem har loggat in flera gånger på forumet och chattat med fansen. (Mig veterligen det enda internationella forumet som kan skryta med celebert besök från SNSD). Detta verkar sammantaget ha bidragit till SSFs popularitet bland internationella SONE.

---

⁵ Uttalas ”sowon” på koreanska, eller ungefär som om man sa ”so one” på engelska.

⁶ Med internationellt forum menas ett forum som är öppet för alla oavsett nationalitet, och där språket som används är engelska då det anses vara väl spritt över hela världen.

Kapitel 1 - Identitet och fanskap

Skapandet av identitet

Vad begreppet identitet exakt är eller innebär får anses omöjligt att svara på. Jag är varken den första eller den sista att konstatera detta.⁷ Begreppets komplexitet består i att det kan betyda en mängd olika saker för olika personer. Det menar den australiensiska musikvetaren Estelle Jorgensen som ser identitet som något som skapas i kontakten med andra. Vem jag är vet jag först när jag vet hur jag skiljer mig från andra. *Vi* skiljer oss på något sätt från *dem*. Jorgensen menar också att den jag tror mig vara inte alltid behöver stämma överens med den andra uppfattar mig vara (2006: 28f).

Den norske medievetaren Jostein Gripsrud är inne på samma linje som Jorgensen: "[v]år 'identitet' är [...] ett lapptäcke av identiteter, en sammanflätning av likheter och skillnader i förhållande till andra människor" (1999: 19). Han menar dessutom att det finns en skillnad på en persons *kollektiva* och *personliga* identitet. Den kollektiva identiteten är den som ges oss från vår omgivning. Utifrån en rad sociala faktorer som ålder, kön, familjebakgrund och intressen kan andra projicera sin uppfattade (förutfattade) bild på en person, och genom detta kan personen själv komma att se sig som sådan den hört att hon är. Den personliga identiteten är då sättet personen ser sig själv på; de egenskaper och unikheter som hon uppfattar hos sig själv, och som ofta kan kräva ett visst mått av funderande och reflekterande (1999: 20).

Vår identitet påverkas också av de så kallade primära och sekundära socialisationerna menar Gripsrud (1999: 17). Genom socialisationsprocesserna bildar vi oss en uppfattning av vilka vi är, vad som förväntas av oss, vad som är verkligheten och vad som inte är det. Den primära socialisationen sker inom hemmet och familjen, och är enligt teorin den första påverkan vi stöter på här på jorden. Den sekundära socialisationen sker i samspel med, bland annat, organisationer, föreningar, diverse utbildningsinstitutioner, religiösa samfund, och massmedia, som dessutom når unga människor i hemmen innan de kommer ut i resten av samhället.

Gripsrud (1999: 18) menar att media får så stor påverkan på vår identitet för att vi måste förhålla oss till den enorma mängd av texter som framställs genom exempelvis tv och

---

⁷ För översikt över de vanligaste teorierna inom psykologi och sociologi om identitetsskapande i ungdomen se kapitlet "Introducing Identity" i Buckingham (Red.) (2007) *Youth, Identity, and Digital Media*.

tidningar. Vissa företeelser känner vi igen oss i, andra tar vi avstånd från, och det är detta ställningstagande till allt möjligt runt oss som formar identiteten.

Den brittiske sociologen John Thompson tar också upp den här sortens medierade erfarenheters påverkan på människor, men betonar att de självupplevda erfarenheterna fortfarande har stor, om inte störst, betydelse för skapandet av jaget. Dock kan individen, genom att förhålla sig till mediernas textflöden, föreställa sig flera alternativa möjligheter av jaget, och det är så massmedia får en uppenbar betydelse i identitetsskapandet (1995/2001: 287f).

Mediekonsumtion

Thompson (1995/2001: 107ff) identifierar tre olika sorters sociala interaktioner som människor genom historiens gång har haft att tillgå i större eller mindre utsträckning. Det första sättet kallar han *interaktion ansikte mot ansikte*. Det är det mest grundläggande sättet att interagera människor emellan, och som namnet antyder kräver det att man delar samma tid och rymd; det vill säga, att man är på samma plats vid samma tidpunkt. Det andra sättet kallas *medierad interaktion* där kommunikationen mellan människor sker via ett medium av något slag, till exempel skrivna brev, telefon eller böcker. På detta sätt kan kommunikationen riktas mot en bestämd mottagare, och reaktion från mottagaren kan komma om än med visst dröjsmål.

Det tredje sättet kallar Thompson (1995/2001: 110, 151-159) *medierad kvasiinteraktion*. Denna kommer till genom massmedier. Kommunikationen sker enbart åt ett håll, från producent till mottagare, som kan vara vilka, och hur många, som helst. Eftersom något liknande uppenbarligen inte fanns före massmediernas tid har det skapat en ny sorts offentlighet som tidigare inte funnits. Allt kan nämligen numera spelas in och spelas upp otaliga gånger, och publiken kan ta del av sådant som tidigare annars varit helt okänt, till exempel nyheter och rapporter från platser och situationer långt från våra egna.

I den medierade kvasiinteraktionen uppstår ofta så kallade icke-ömsesidiga intimiteter där mottagarna upplever att de lär känna och får känslor av gemenskap och lojalitet mot personer och karaktärer som figurerar i massmedia. Thompson (1995/2001: 258) menar att detta är en av orsakerna till att fans skapas i det moderna samhället. Den *intimitet på avstånd* som skapas ger mottagaren full frihet att forma och kontrollera relationen med idolen. Vill man ta en paus

från den går det lika bra som att återuppta den igen när andan faller på. Det är just bristen på ömsesidighet som gör det så lockande med intimitet på avstånd enligt Thompson; mottagaren kan ta del av idolens liv utan att själv behöva bidra med något till relationen. Dessutom är det fritt fram att fantisera och föreställa sig idolen precis som man vill (a. a.: 271f).

Ibland kan dock mottagarens avståndsrelation med idolen ta en allt större del av vardagen i anspråk. Det icke-ömsesidiga som till en början var själva lockelsen kan utvecklas till en dyrkan baserad på det samma. En idol som är otillgänglig och ouppnåelig är lätt att dyrkas, och när det inte längre är en själv som bestämmer hur relationen till idolen ska se ut, när vardagen kretsar kring avståndsintimiteten snarare än tvärtom, finns det risk för förvirring och smärta menar Thompson (1995/2001: 158, 272).

Till skillnad från Thomson, som menar att en del av lockelsen med idoler är att fansen själva i mångt och mycket kan kontrollera och skapa relationen, antyder den brittiske psykologen David Giles att gränsen mellan medierade och riktiga personer inte alltid är så enkel och tydlig. Giles menar att människor hanterar ett första möte med en kändis på tv på samma sätt som de hanterar ett första möte med en annan människa öga mot öga; vi bedömer dem enligt samma kriterier och frågar oss själva mer eller mindre omedvetet - verkar den här personen sympatisk? Ett fortsatt umgänge och en parasocial (eller icke-ömsesidig, med Thompsons uttryck) relation med en kändis utvecklas även fortsättningsvis enligt samma mönster som en relation med en ”riktig” person. Genom att matcha personligheter, identifiera beundransvärda egenskaper, och helt enkelt ”lära känna” personen i fråga djupnar relationen. Här vill Giles dock föreslå en skillnad på kändisar och fiktiva karaktärer. Även om till exempel skådespelare från tv-såpor ofta får finna sig i att bli tilltalade som om de vore sina karaktärer, menar Giles att det är enklare att skapa dessa parasociala relationer med kändisar (2000: 62ff).

Effekter på identiteten

Britterna Maggie Wykes och Barrie Gunter (2005: 2f), kriminolog respektive professor inom journalistik, påpekar att det finns ett ”konstigt” sammanträffande mellan samhällets och människornas ökade fokus på kroppen (snarare än på själen) och utvecklingen av massmedia. Med andra ord, de antyder att massmedia skulle ligga bakom, eller allra minst stödja, bilden av hur vi anser att den perfekta människokroppen ska se ut; en bild som dessutom är högst orealistisk. Wykes och Gunter anser att det är främst yngre personer som påverkas av medias bilder av kroppen, och att det är mest unga tjejer, men givetvis även killar, som får en skev

kroppsuppfattning. Om det uppstår en diskrepans mellan den egna uppfattade kroppen och den ideala kroppen (både enligt egna och samhällets ideal) kan missnöje med den egna kroppen uppstå.

En annan påstådd effekt av massmedias påverkan i socialisationen av unga är uppfattningen av det egna könet och sexualiteten. David Gauntlett (2002/2008: 148), brittisk sociolog och professor inom media och kommunikation, drar från den amerikanska filosofen Judith Butlers teori om den *heterosexuella matrisen* när han formulerar en kort och koncis version av den samma: könet bestäms från födseln till det ena av två, baserat på könet ges individen en sexualitet av samhället - en sexualitet som bestämmer vilket kön som ska begäras.

Fanskap och identitet

Att vara fan är att organisera sitt dagliga liv så att följandet av en viss verksamhet [...] eller odling av en relation till särskilda medieprodukter eller mediegenerer blir en central angelägenhet och styr en betydande del av ens verksamhet och interaktion med andra. (Thompson 1995/2001: 274)

Thompsons definition av vad det är att vara ett fan innebär också att det egentligen inte finns en tydlig gräns för vem som är ett fan och vem som inte är det. Allt handlar nämligen då om i vilken grad individen relaterar till medieprodukten i sitt vardagliga liv. Dock menar han att en viktig, men inte avgörande, del av ett fanskap är bildandet av en icke-ömsesidig relation till det beundrade. Det är den relationen som gör alla andra fanaktiviteter meningsfulla (1995/2001: 274f).

Inom varje grupp eller gemenskap av fans, av specifika föremål eller verksamheter, finns egna sociala system av normer och bruk; vad som är accepterat beteende, vem som har makt och definitioner av autencitet bland annat. Dessa gemenskaper benämns *fanvärldar*. Inom en fanvärld sker fanaktiviteterna - de vanligaste identifierade av Thompson som: samlande av medieprodukter (videoklipp, bilder, ljudupptagningar), besök av konserter och mässor, kommunikation mellan fans på alla möjliga sätt, medlemskap i fanklubbar, och producerande av eget material (1995/2001: 275f).

Thompson frågar sig vad som driver människor till att bli fans. Han menar att individen genom att bli ett fan kan utveckla sitt *jagprojekt*. Det blir en del av den reflexiva identiteten. Genom

att bli ett fan och hålla på med diverse fanaktiviteter kan också relationen via den medierade kvasiinteraktionen bli djupare och få mer mening (1995/2001: 276).

Men det mest lockande med att vara ett fan är att få vara i en gemenskap med likasinnade, enligt Thompson. Genom att tillhöra en grupp får individen bekräftat att andra har valt att leva sina liv (åtminstone till viss del) som en själv, och dessutom kunna dela med sig av sina innersta känslor och tankar utan att riskera bli hånad eller missförstådd (1995/2001: 277).

Det tillfredsställande med fanskapet är också att fanet kan välja själv när och hur mycket tid hon lägger på aktiviteter inom fanvärlden. På det sättet kan det bli en plats för avslappning och distans från till exempel jobbet, skolan och andra påfrestande eller stressiga moment i vardagen. Det vanligaste sättet att vara fan på, menar Thompson, är att fanskapet bara är en aspekt av jaget, och att det finns andra intressen utanför fanvärlden som tar lika stor del av vardagen. Men ibland kan en person investera så mycket av jaget och identiteten i fanvärlden att det blir svårt för henne att lämna den. Att vara fan blir då något tvångsmässigt, något som måste göras; man tappar kontrollen över sitt fanskap (1995/2001: 278).

Historik över fanstudier

Före 1980-talet fanns det ytterst lite fanforskning. Däremot fanns det gott om skrivelser om fans i tidningar, men där var det sällan i några positiva sammanhang. Det säger Joli Jensen (1992: 9ff), amerikansk professor i kommunikation, som också skriver att det i stort sett bara funnits två olika bilder av fans fram till att fanforskningen startade på allvar på 1980-talet. Den ena var bilden av fanet som den galne ensamvargen (besatt och potentiellt farlig), och den andra var fanet som en del av en hysterisk massa (vid exempelvis musikkonserter och sportevenemang).

Enligt Jensen (1992: 14ff) skulle en sådan, negativ, syn på fans komma av tanken på en modernitet som alierar och isolerar människorna i samhället från varandra. Där människor tidigare hittade trygghet, stabilitet och identitet från samhället fanns nu bara fragment av allt, och det tänktes göra människorna sårbara. I den här sårbarheten blir människorna lätt offer för massmedias budskap. Jensen menar att den här synen på fans säger mer om synen på samhället än på de faktiska fansen, som alltså skulle vara ett symptom på att samhället är sjukt.

Lawrence Grossberg (1992: 51f), även han amerikansk professor i kommunikation, är inne på samma linje när han menar att fans ofta blivit sedda som den lägsta sortens människor; lättmanipulerade som populärkulturindustrin kan dränera på pengar utan att de själva ens inser att de blir utnyttjade och lurade. Själva konsumtionen av populärkultur skulle dessutom göra fansen dummare än de redan var när de börjar sin bana som fans. Att vara fan enligt dessa teorier är också ett resultat av att vara ung och oansvarig, och att inte vilja växa upp.

Tillbaka till Jensen. Hon menar vidare att fansen ansågs bli fans på grund av en känsla av tomhet eller brist inom sig själva, och att de därför försöker leva via kändisen. Det kan handla om en känsla av ofullständig identitet, brist på social gemenskap, dåligt självförtroende eller helt enkelt ett försök att liva upp ett tråkigt liv (1992: 17f). Dessa teorier om fanskap har inte försvunnit helt även om de fått stiga åt sidan till förmån för senare års fanforskning.

Fanstudier i tre vågor

Jonathan Gray, Cornel Sandvoss och Lee C Harrington (2007: 1f), kanadensisk respektive brittisk medievetare samt den redan tidigare presenterade sociologen, har identifierat tre vågor inom akademiska studier av fans. Den första vågen hade sin början i mitten av 1980-talet, och fansen sågs som en motpol, och i viss mån en reaktion, mot de dominanta ideologierna i samhället. Fanskapet i egenskap av ett kreativt och produktivt alternativ till vanlig mediekonsumtion försvarades av akademiker, som dock ofta nedslogs av fansens omedvetenhet om sin egen subversiva kraft. Eftersom akademins fokusering på producerande fans exkluderade alla de fans som nöjde sig med att konsumera och prata om det beundrade behövde forskningen övergå i den andra vågen.

Istället för att se fanskapet som befriande kretsade forskningen i andra halvan av 1990-talet på fanskap som effekten, eller förlängningen, av sociala kategorier och hierarkier. Även inom fangrupperna finns nämligen en elit och underordnade grupper som måste förhålla sig till elitens smak och normer; fangruppen sågs som en miniversion av samhället. Men den här trenden inom fanstudier gjorde inget för att beskriva varför människor blev fans och betedde sig som de gjorde (Gray, Sandvoss & Harrington 2007: 6f).

I den tredje vågens fanstudier, som anses vara den senaste och fortfarande pågående vågen, ses fanskap oftast som en del av det vardagliga livet. Även utbredningen av Internet har ändrat sättet människor är fans på genom att de nu kan hitta likasinnade relativt enkelt och skapa

grupper för de mest skiftande fenomen. Det har också blivit vanligare att forskning tittar på relationen mellan fanet och det beundrade, och på hur fansen placerar sig i förhållande till ekonomiska, kulturella och sociala strukturer (a. a.: 7f).

Gray, Sandvoss och Harrington (2007: 9f) menar att de senare årens fanstudier är viktiga för att de ger en inblick i vad det innebär att leva i det moderna (västerländska) samhället. Det kan också vara ett värdefullt inslag i studier av hur känslor kommuniceras via massmedia i en medierad värld eftersom fanskap i stor utsträckning handlar om känslor och känslouttryck.

Den amerikanske professorn i kommunikation och journalistik Henry Jenkins, som kommit att tillhöra den första vågens forskare, men som varit fortsatt aktiv även senare, har dock väckt frågan om huruvida fanstudier ens har en framtid i och med att begreppet fan blivit allt bredare och numera kan innefatta alla konsumenter beroende på vilken definition man använder. Fler bidragande orsaker till att fanstudier kan ha kommit/kommer att bli oviktigt är enligt Jenkins de utsuddade gränserna mellan mainstream och ”smal” kultur, samt frånvaron av en dominerande industri (2007: 364).

Jenkins har givetvis rätt i sin observation att fanstudier nu och då, i början av 1990-talet, ser ut på ett annat sätt och har andra syften, men personligen känns det som en främmande tanke att överge fanstudier bara för att fans blivit något vanligt och inte längre (lika) bespottat. Jenkins framstår som lite bitter, något jag visserligen kan förstå; han har trots allt brunnit för fanstudier tiotals år och varit fansens beskyddare genom sitt kontinuerliga arbete med att legitimera fanskap som ett aktivt val och något positivt.⁸ Men att tiderna förändras är rimligtvis inte anledning nog att sluta studera ett fenomen som blir allt vanligare, och som också får ses som allt mer komplicerat och mångfacetterat. Matt Hills, (2002: xxif) menar att man inte kan se fanskap som något antingen bra eller dåligt, och att det finns gott om motsägelser som bör accepteras som en del av det.

Bertha Chin (2007: 211ff), doktorand vid Cardiff University inom journalism, media och cultural studies, noterar att det inte hör till vanligheterna att studera östasiatisk populärkultur som konsumeras av västerländsk publik. Ännu mindre vanligt är det att ur västerländskt håll studera populärkultur som inte konsumeras av västerländsk publik. Chin tar upp fanteorier från Asien och pekar på en väsentlig skillnad från de västerländska fanstudierna: fanskapet i Asien

---

⁸ Även om Jenkins först och främst studerat de skapande, producerande fansen.

är i mycket större utsträckning kopplat till en viss stjärna snarare än en viss text. Till exempel, istället för att dyrka tv-serien *Star Trek: The Next Generation*, dyrka Patrick Stewart. Eller Marina Sirtis. Anledningen till att den enskilda stjärnan oftare idoliseras menar Chin beror på att stjärnorna i Asien oftast befinner sig på flera områden samtidigt; som skådespelare, som artist, som modell och som programledare.

Musiken och människan

Den svenske musikvetaren Börje Stålhammars (2006: 51f) forskning om unga människors upplevelser av musik visar på tre stora anledningar för varför de lyssnar på sin musik: för att ha något att fly till från vardagen eller för att slappna av; för att kanalisera känslor, både för att motarbeta eller förstärka dem; och för att det helt enkelt känns livsviktigt för dem.

Vidare finns det tre stora krafter som påverkar ungas musiksmak enligt Stålhammar (2006: 48). Den första är den internationella musikindustrin där utbudet givetvis är begränsat och kontrollerat för att maximera vinst. Den andra är individens kulturella bakgrund med värderingar och preferenser, och den tredje kraften är utbildningsinstitutioner, där musik ofta lärs ut som ämne, och religiösa samfund där musik är en självklar del av religionsutövandet.

Den norske musikvetaren och psykologen Even Ruud (2006: 65) menar att en persons musiksmak i många fall direkt kan påverka och avgöra en persons fritidsintressen, värderingar, klädstil, mediekonsumtion, droganvändning och sexuell aktivitet.

Estelle Jorgensen (2006: 28, 31) kallar det faktum att människor identifierar sig med, och definierar sig själv utifrån sin musiksmak för *musikalisk identitet*. Hon menar att den musikaliska identiteten skapar och speglar vår bild av oss själva och av andra: "Music shapes identity through its tendency to influence beliefs and practices through repeated instruction [...] example and imitation, and reflection and sensibility" (a. a: 31).

Genom musiken kan vi uttrycka våra åsikter, drömmar och förhoppningar. Runt musiken kan det även bildas grupper (av fans) som tenderar skapa interna normer som "ska" följas. Därför är det vanligt att definiera en person utifrån vilken gruppering den tillhör. Det gäller både fansen själva som definierar sig som fans, och andra människor som kopplar ett visst beteende, fördomar och stereotyper, till en viss grupp medlemmar utifrån tidigare erfarenheter (Jorgensen 2006: 32).

Musikens användning och funktion

Den amerikanske etnomusikologen Alan Merriam (1964: 209f) tycker att man kan skilja på musikens *användning* och *funktion*. Människor använder musiken på olika sätt i olika sammanhang. Till exempel sjunger vi visor vid midsommar och psalmer i kyrkan; denna kunskap om musikens användning kan komprimeras till fakta. Musikens funktion är dock inte lika enkel att få redovisad som konkreta fakta eftersom funktionen snarare utgår från vilken betydelse, eller vilket syfte, den bestämda musiken har i den specifika situationen. Funktionen är också alltid ett resultat av en analys ofta gjord av en utomstående person som vill förstå *varför* musiken används på det bestämda sättet.

Merriam (1964: 219ff) har identifierat tio funktioner musik kan ha för människor. Han påpekar att listan inte nödvändigtvis är komplett och inte heller helt genomarbetad. Vissa av punkterna kan till exempel tyckas flyta in i varandra. Listans punkter representerar ingen särskild inbördes ordning:

- Uttryck för känslor - musiken kan förstärka eller lindra känslor och stämningar, och till exempel ge energi eller göra oss trötta.
- Estetisk njutning - både för utövaren och konsumenten.
- Underhållning - både som självändamål men också i kombination med annan funktion.
- Kommunikation - musiken förmedlar budskap och känslor till dem som förstår dem.
- Symbolisk representation - musiken symboliserar andra företeelser i kulturen
- Fysisk reaktion - musik kan få oss att vilja dansa, eller åtminstone röra på kroppen.
- Förstärka konformitet enligt sociala normer - ”rätt” och ”fel” beteende förmedlas.
- Validering av religion och sociala institutioner - budskap sprids; det som är acceptabelt och oacceptabelt lärs ut.
- Återskapande och upprätthållande av kulturen - genom att bidra med de ovan nämnda funktionerna blir ytterligare en funktion att musiken hjälper till att bibehålla kulturen.
- Skapar gemensamhet i samhället - genom att tillhandahålla situationer där individer gör något tillsammans, eller med gemensamma krafter.

Flykten som förenar

David Giles (2000: 61) identifierar fyra olika sätt på hur fans förhåller sig till sin favoritkändis eller idol. Nämligen antingen med ett idoliserande, som en förebild, som inspiration i vissa sammanhang eller för särskilda egenskaper, och sist men inte minst, för att fly från verkligheten.

I den amerikanska litteraturvetaren Janice Radways (1984/1991: 60, 90, 184) studie om kärleksromansläsande hemmafruar berättar kvinnorna att de läser böckerna bland annat för avslappning, för att få en stund för sig själva, för att lära sig om andra geografiska platser och tidsepoker, och för att böckerna i fråga inte är sorgliga eller deprimerande. Därmed konstaterar Radway att läsandet handlar om flykt, två olika sorters flykt; det ena som paus från det vardagliga livet, och det andra som flykt in i en drömvärld. Radway tänker sig också att läsandet kan ses som en protest mot ett patriarkalt samhälle då kvinnorna medvetet njuter av en aktivitet som samhället, men kanske speciellt de äkta männen, sällan stödjer, men också för att kvinnorna själva väljer vad det är de vill njuta av - och hur.

Oavsett om man konsumerar musik, kändisskvaller eller kärleksromaner verkar den gemensamma nämnaren vara flykt. Själva ordet flykt kan låta brutalt, som om livet i sig var något hemskt fans vill komma bort från, och kanske vore ordet paus ett bättre, i de flesta fall mer passande, alternativ? För oftast är inte livet som fan så dramatiskt. Snarare är fanskapet ofta en källa till glädje som spiller över på andra aspekter av livet. Jag tänker nu gå över till att redovisa resultatet av min studie av SONEs på SSF för att peka på de glädjeämnen, men också på några möjliga orsaker till problem och förvirring som finns inom den här fanvärlden, men som även kan tänkas finnas inom andra.

Kapitel 2 - Fansen berättar

Informanterna i min studie är 27 stycken; 14 tjejer och 13 killar. Åldersintervallet är 12-23, där tjejerna tenderar att vara lite yngre (12-21) medan killarna är lite äldre (14-23). Genomsnittsåldern för tjejer är 17, och för killar 18,7. 8 stycken av informanterna bor i Singapore, 7 stycken bor i USA, och resten bor i Australien, Filippinerna, Malaysia, Kina, Taiwan, Indonesien och Kanada. 15 stycken av de 27 uppger sin etnicitet som kinesisk. Resten uppges tillhöra etniciteterna, vietnames, malaysier, filippiner, taiwanes, vit, syrisk/engelsk samt av kinesisk/japansk/koreansk blandad härkomst. Lista över informanterna återfinns i Bilaga 2.

Fanaktiviteter

De vanligaste fanaktiviteterna får också räknas som de mest grundläggande när det kommer till fanskap inom idolfären: lyssna på musiken, följa nyheter och uppdateringar om gruppen och dess medlemmar, titta på bilder (officiella och sådana tagna av fans vid diverse evenemang), musikframträdanden, varietéprogram, musikvideor, reklam, tv-inslag, videor gjorda av fans, så kallade fan-cams, och sist men absolut inte minst; diskutera, prata, kommentera och yvas över gruppen och medlemmarna tillsammans med andra fans.⁹

Andra fanaktiviteter som inte är lika vanliga är bland annat att köpa CD-skivor (alternativt digital musik via onlinetjänster), prata med andra fans som finns i ens fysiska närhet, och försöka introducera idolgruppen för oinsatta inom vänskapskretsen, i skolan och så vidare. Ännu mer ovanligt är det att faktiskt gå på konsert eller liveframträdanden, men detta beror helt enkelt på att många inte har haft tillfälle eller möjlighet då SNSD förhållandevis sällan (eller aldrig) framträder i länderna informanterna bor i.

Bara två av informanterna uppger att de skapar eget material utifrån idolgruppen. Doubtfire, en 19-årig kinesisk tjej, uppger att hon skriver fan-fiction om SNSD. Sitt nya författarskap får henne att skissa på nya intriger där hon tidigare suttit sysslös eller utan något bättre att göra. Andrew, en 18-årig indonesisk kille, blir också inspirerad och motiverad av SNSD-tjejerna, men främst som modeller för konstnärliga projekt.

---

⁹ Fan-cam är en förkortning av ”fan camera”. Förutom att ta stillbilder filmar fans nämligen sina idoler, inte sällan i HD-kvalitet.

Även om bara drygt hälften av informanterna uppger att de ser medverkan på SSF och andra fanforum som en del av sitt fanskap så är det uppenbart att samtliga är aktiva på SSF i och med att de medverkat i min studie. De som nämner sitt aktiva deltagande i diskussioner på forumet ser detta som ett sätt att stötta SNSD på, alternativt det bästa sättet att få tillgång till färsk nyheter och ny media.

Påverkan på fanet

Genom att vara en SONE uppger tjejerna och killarna på SSF att de påverkats på en mängd olika sätt. För några av informanterna var SNSD den allra första kontakten med k-pop, och därmed inkörsporten till annan koreansk populärkultur. Och även om det i några fall inte var den första kontakten med k-pop så har SNSD för vissa kommit att bli den första idolgruppen, eller tjejgruppen, som de fastnat för: “[Being a fan] made me appreciate other culture aside from mine” (Jha, tjej 19 år). ”After getting to know [SNSD] and k-pop, I realise that music is a universal language and I learn to appreciate music that are in foreign languages” (Syahmi, kille 19 år). ”Being a fan has definitely changed my views on music. I used to dislike really feminine-sounding pop music” (Xu Yi, kille 17 år).

Also, i used to think the saying, "Music is Life," was really... stupid. I couldn't bring myself to understand how people REALLY liked music enough to say that it's a big part of their life, but after i discovered k-pop and sns, that all changed and now, i think that that saying has got to be one of the truest statements i've every heard in my life. (Annie, tjej 14 år)

Inte sällan upplever informanterna att den koreanska nöjesindustrin erbjuder något de inte hittat i sitt eget land, eller i något annat land de kommit i kontakt med tidigare: ”I only listen to their songs now, not even any english or chinese songs anymore!” (Shi Wei, tjej 18 år).

[T]heir musical appearance and concepts indulged me deeply. I used to look at artists only from the perspective where I only see their glamorous and fabulous appearance. However, knowing about Kpop in general made me realized that this industry gives out different vibes about it. (Izyanie, tjej 18 år)

En stor del av charmen med SNSD uppges vara just att de, när man lärt känna dem bättre, är precis som vanliga människor och således några fansen, främst flickorna, kan identifiera sig med och relatera till.

My point of view took a 180 degree turn once I watched [Girls Go To School]. I now see them not as THE glamor slash living happily ever after kind of celebs. I see them as normal person like all of us out here. [...] They have all the feelings we have. (Izyanie)

Förutom att kanske ha hittat en ny musiksmak uppger flera av informanterna att de genom att ha lärt känna SNSD, sett dem både i motgångar och i guldkonfettiregn, har de också lärt sig något om livet i stort: "They helped me learn that moral of life too; to never give up till you succeed and achieve what you want" (Yi Xuan, tjej 14 år). "[T]he hardwork they put in made me persevere in everything I do!" (Shi Wei).

Just by looking at how hard they work. I now realize that everyone has to be through hardship before they find their happiness [...] They got through their hardship just like all of us. (Izyanie)

Att se SNSD jobba hårt för att lyckas med sitt jobb som idoler får fansen att inse att de själva också behöver jobba hårt för att nå sina mål. Fansen får också styrka och motivation att stå för vilka de är: "[A]ll I can say is that they really changed myself from being the lack of confidence and determination type of girl to the opposite" (Izyanie).

Men det allra vanligaste sättet SNSD påverkar fansens vardag på är genom att ge dem energi, göra dem glada, få dem att skratta, sjunga och dansa med i låtarna, och ge dem något att bli ivriga och entusiastiska över: "SNSD's songs boost my energy and self- esteem level to the max (Yi Xuan)." "[Y]ou can say that they're my sense of strength, and every time I feel like giving up on something, I'll think of them" (Cheryl, tjej 14 år). Eller för att helt enkelt få dem att tänka på något annat en stund: "[It is] something that separates me from school and everything" (Brian, kille 19 år).

Det kan också vara en tröst att ha något att vända sig till och veta vad man får:

Also, at my age there's plenty of change going on. Friends disperse all over the globe when they start university, interests might shift and my attitude towards life is likely to change as well. Being a fan of SNSD means that I'm offered a constant; it is a very reassuring thing. (Doubtfire)

En av aspekterna av SNSD som fansen gillar är att de visar upp en stark vänskap mellan sig. Detta inspirerar en del av fansen att själva värdera sina vänner och vänskapsband högre: "Their bonding make me feel that my friends are really important" (Shi Wei).

This same bond is what I see in SNSD. These girls are a constant reminder of my old team and seeing them succeed and grow closer than ever is a great comfort to me. The time I spent in the school team is now over - I miss it dearly, so seeing our girls realise their dreams together is my way of cherishing my own memories. (Doubtfire)

Killarna bland informanterna tenderar i större utsträckning än tjejerna tycka att deras fanskap har större påverkan på deras dagliga liv än bara som ett slags tidsfördriv eller något att koppla bort skola och stress med.

It's really the first time that I've found myself attached to people I've never met. However, I often do find myself plagued with jealousy of people who have the opportunity to be around them. SNSD may have also changed my image of the ideal girl. (Xu Yi)

I think if I didn't learn of SNSD, I could actually be good at [...] the courses I'm taking at Uni and have a good work ethic. I'd probably have more time to work out and learn origami and pen spinning. (Tkal, kille 18 år)

Påverkan i vardagen

För de allra flesta av informanterna innebär fanskapet att de är i kontakt med SNSD på något sätt varje dag. Den enklaste fanaktiviteten att sysselsätta sig med under dagen, borta från datorn, är att lyssna på musik från mp3-spelare, eller titta på videor med portabla mediaspelare. Men när de väl är vid datorn så är SSF nyckeln till mycket av deras fanaktiviteter.

Informanterna är medvetna om att det ibland kan bli för mycket fanaktivitet under en dag. Syahmi säger: "My life revolves around SNSD now. I always spend way too much time on the computer now spazzing about them and trying to find news about them". Pei Yee, tjej 19 år, och Izyanie delar in dagens aktiviteter på följande sätt: "time spent on them to time doing other works is 7:3" och "[m]y amount of time coming online : my time of studying = 6 : 4".

Pei Yee säger också att hon inte kan hålla sig borta från SSF ens en endaste dag, även om det är tänkt att hon ska ta paus från onlineaktiviteter för att koncentrera sig på skolan. Tkal konstaterar helt enkelt att "I just have less time to do other things" i och med att han lägger mer tid på SNSD. Novi Lim, tjej 21 år, har prioriterat bort andra sociala medier till förmån för SSF och SNSD: "I've forgotten my madness on social networking like facebook, myspace etc."

Både killar och tjejer berättar att de på grund av sitt fanskap kommit att sitta längre framför datorn än de till exempel gjort tidigare. Detta tas med ro eftersom de tycker att det absolut är värt det, eller till och med strikt nödvändigt: "first thing in the morning not going to bath or brush my teeth.. but opening pc looking for latest news about them..." (Joel, kille 22 år).

Nelson, kille 23 år, är med i SoshiSubbers, fangruppen som textar de koreanska tv-programmen på engelska så att SSFs medlemmar kan förstå dem, och planerar sin vardag delvis utifrån sitt engagemang och uppdrag: "In a lot of ways it has come to be like a job [...] I can't simply just make my schedule, [university], home, work, etc. But it also has to include subbing".

Men det finns också de som inte tycker att fanskapet har fått dem att ägna mer tid åt fanaktiviteter: "I don't spend excessive amounts of time on them if it means jeopardising any aspect of my real life" (Doubtfire).

Genom att vara fan har tjejerna (ingen av killarna nämnde detta) fått nio möjliga förebilder, både när det gäller stil och självförtroende, och när det gäller ambition och att kämpa för sina drömmar. Kylie, tjej 21 år, berättar att hon blivit mer tjejig efter att ha blivit ett fan. Hon gick från att klä sig uteslutande i huvtröjor och träningsbyxor till att ha fina toppar, jeans och höga klackar: "I actually brought a dress for the first time in my life this year, which is huge for me".

I actually have my own "role models," as you can say, and become a better person and have sort-of an inspiration/motivation to do things (for example: Tiffany once visited soshified and said in the shoutout box (if i remember correctly), 'study, study, study, no matter what the subject is (:,' which motivated me to study even harder than i already was. (Annie)¹⁰

Att vara fan kan också innebära att låta sina känslor kontrolleras av idolgruppens förehavanden:

I feel happy when they win, feel sad when a member is sick and angry if there are mean and hurtful comments directed at them. Being a fan has affected me emotionally, as I experience a rollercoaster of emotions. (Ain, tjej 17 år)

---

¹⁰ "Shoutout box" refererar till chatten som finns på SSF.

SNSD, deras musik, tv-program och musikvideor påverkar även känslorna hos informanterna genom att göra dem glada, ge dem energi och peppa dem: ”They always helped to cheer me up because of their cute and funny actions in variety shows, radio shows and more! Every [one] of their videos make me smile, make me forget about my trouble!” (Shi Wei).

Men det kan också landa i det sorts ständiga och nödvändiga användande som närmast kan beskrivas som ett beroende. Ofta är fansen väl medvetna om det, men det verkar inte vara så viktigt att bryta ett sådant beroende även om det blir något som måste tas hänsyn till varje dag: “it makes my day a lot more cheerful, but it make me so needy to get home so i can go watch snsD videos, and when i know i'm gonna run out...i feel sad” (Deza, kille 17 år).

Omgivningens reaktioner

Reaktionerna från omgivningen på fanskapet varierar kraftigt. Vissa familjer och vänner bryr sig inte nämnvärt även om fanet ifråga skulle försöka prata om sina idoler med dem. Andra har vänner som antingen accepterar att de är fans av en lite udda grupp, eller som tycker att det är konstigt. Några fans har valt att inte berätta om sitt fanskap alls för vare sig föräldrar eller vänner. Novi Lim, från Indonesien, säger att det nog bara är hennes föräldrar som vet vad hon är fan av. Sina vänner vågar hon inte berätta något för eftersom det råder sådan stämning i hennes kretsar att det inte skulle fungera att prata om SNSD.

De som inte håller sitt fanskap hemligt från familj och vänner berättar ofta bland annat att omgivningen anser att de är för besatta av sina idoler. Ibland är det bara som ett trött konstaterade, men ibland är det riktat som skarp, negativ kritik eller fördömande: ”My family thinks that I'm too obsessed about them and even threaten to throw my posters and albums away” (Cheryl).

Så länge de håller sig i skinnet och inte blir för galna eller besatta är många föräldrar villiga att hålla sig utanför barnens fanskap och engagemang i diverse fanaktiviteter. Det är bara en minoritet av informanterna som har föräldrar och vänner som antingen själva gillar SNSD och/eller k-pop, eller som helt enkelt inte lägger sig i vad de sysselsätter sig med.

Förhållandet till andra fans

För många av informanterna är det bara via Internet och forumet som de kan ha någon kontakt med andra fans på. Ofta finns det inga i bekantskapskretsen som har samma idol, eller så vill de hålla sitt fanskap hemligt från sin omgivning av olika anledningar, till exempel för att de fått elaka kommentarer om sin idol vid tidigare tillfällen. Men även de som faktiskt känner till andra fans i en fysisk närhet gillar att ha kontakt med fans via Internet

Kontakten med andra fans ses som något väldigt positivt och givande. Det som sägs vara bra med SSF är att de via forumet kan ha kontakt med fans från olika kulturer och på så sätt lära sig mer om världen och livet för människor utanför det egna landet. Några känner stor gemenskap och sympati med alla SONE oavsett var de befinner sig: "I feel like I'm a part of a family and we often share problems we face in our lives and encourage each other" (Syahmi). "I consider other fans as my own family. I'd say that all s♥nes are sisters and brothers of different parents" (Izyanie).

En tredjedel tolkade min fråga på ett alternativt sätt, nämligen att handla om relationen med andra grupper fans, snarare än med andra SONEs. Dessa svar var entydiga i att vilja hålla en neutral ställning till andra fangrupper och att vänskap mellan grupperna var fullt möjligt och dessutom något positivt. Anledningen till att de tolkade frågan på detta sätt anser jag bero på mer än en tvetydigt formulerad fråga från min sida. Inom SNSD-fanvärlden (och k-pop-fanvärlden i stort skulle jag påstå) är det känt att det finns grupper av SNSD-anti-fans som organiserat sprider hat och negativa kommentarer om SNSD och deras fans. Informanterna var noga med att poängtera att de i fientliga situationer ville visa andra att det finns trevliga och sansade SONEs; underförstått, till skillnad från de som engagerar sig i så kallade fankrig.

Intresse för sydkoreansk kultur

Nästan samtliga informanter uppger att de konsumerar sydkoreansk populärkultur i form av främst musik, tv-serier, och varietéprogram, men också genom spelfilmer. Intresset för varietéprogram verkar komma av att medlemmarna i SNSD ofta medverkar i dem, både som tillfälliga och permanenta gäster eller som programledare.

Praktiskt taget alla svarade att de var intresserade av att lära sig det koreanska språket. Vissa har redan börjat eller gått språkkurser, andra lär sig så gott det går hemma, och ytterligare andra har ännu bara ambitionen att en dag bemästra det främmande språket. Syftet med att lära

sig språket är dock gemensamt för samtliga; de vill kunna förstå sina idoler utan att behöva vänta på att någon vänlig själ översätter nyheter, tv-program och låttexter till ett språk de förstår.

Det finns även intresse bland flera för sydkoreansk kultur, traditioner, historia och mat. Annie är vietnamesisk/amerikansk och reflekterar över att det kanske inte är helt normalt att vara så insatt i ett lands historia som hon inte har någon kulturell koppling till: ”i probably know more about Korea's history than i do about America's history and Vietnam's history combined”.

Sedan finns det några som hittat speciella intresseområden inom det sydkoreanska samhället och kulturen. Nelson planerar inför framtiden att åka till Korea och studera lokal traditionell medicin, Brian fascineras av det militära systemet med obligatorisk militärtjänstgöring för alla män, och Doubtfire intresserar sig för den (i hennes ögon) välutvecklade cyberkulturen.

Kapitel 3 - SONEs online berättar

Materialet till följande kapitel kommer från fem av diskussionstrådarna som finns på SSF och som behandlar aspekter av fanskapet som jag tycker är intressanta och/eller talande, men som inte tagits upp av informanterna i min studie. Jag tilldelar de enskilda trådarna nummer istället för namnen, som dock finns redovisade i källförteckningen. Citaten refereras med användarnamnet och numret på inlägget utöver numret på den aktuella tråden.

Kroppen och stil

Missnöje och osäkerhet om kroppslängd är en av de saker som SNSD verkar hjälpa sina fans bli av med. Den generella uppfattningen bland tjejerna på SSF är: å ena sidan är det snyggt att vara lång eftersom alla fotomodeller är det, men å andra sidan gäller det att inte vara så lång att killarna känner sig hotade. Inte sällan blir SNSD indelade i ”det korta laget” och ”det långa laget”, och även om det i ett koreanskt sammanhang oftast är bra att vara lång, så betyder inte det att de kortare tjejerna låter sig bli trampade på.¹¹ Tillsammans visar SNSD att det finns fördelar och nackdelar både med att vara lång och kort: ”they make me proud of being a shorty”.¹² ”I also not shy again because i'm tall... I even taller than boys in my class... well some of them taller than me (7 people) but the rest - shorter than me...”.¹³

¹¹ Till exempel ljuger många manliga artister om sin längd och lägger till flera centimeter för att kunna säga att de är 180 cm. Fans brukar roa sig med att analysera bilder för att utrona om den angivna längden stämmer eller inte.

¹² chewy23 Tråd 1 #260

¹³ icyprincessxu Tråd 1 #52

SNSD anses vara modemedvetna och ha en uttalat kvinnlig/flickig stil, och det faktum att de har kommit att klä sig i tajta jeans alternativt shorts inspirerar fansen att också vilja klä sig på liknande sätt. Ofta ser dock inte fansens kroppar ut som idoltjejnarnas, och det får vissa fans att vilja börja banta och/eller träna. Ibland är det något välkommet; många är glada att de fått en inspiration till att göra något de vet att de borde göra men inte har klarat av att göra tidigare, men hos andra fans ger det snarare ångest och känslor av otillräcklighet: ”they made me get off my ass and go to gym”.¹⁴ ”Right now, they are my role model [...] I started to lose my body weight because i'm little fat”.¹⁵ “[I] guess they've made me feel a bit more insecure about my appearance? lol! they're all so pretty and they have awesome figures and nice legs!”.¹⁶

Givetvis finns det även fans som inte har några som helst planer på att börja banta eller träna på grund av SNSDs smala uppenbarelser. Precis som med kroppslängd finns det medlemmar i SNSD som är mer eller mindre förtjusta i mat och har stor aptit, och fans som också gillar att äta är stolta över att vara som sin idol: ”they are my idols so I will do whatever they do, but I don't lose weight, because I love to eat, like Sooyoung”.¹⁷

I no longer feel ashamed of my big/healthy appetite. I use to purposely suppress my hunger when I went out and would stop eating even though I still felt hungry. but now I really don't care.¹⁸

Det är dock inte bara tjejer som blir påverkade av SNSDs utseende. Även några killar medger att de vill träna, banta och helt enkelt bli snyggare: ”Seeing them also makes ME want to become better. So when I meet them they won't think I'm fat or ugly or anything”.¹⁹

Killar och sexualitet

Bland medlemmarna på forumet råder en självklar heterosexuallitet. Det är självklart att killar gillar tjejer, och därför är det också naturligt att killar gillar tjejgrupper. Dock är det inte den reaktionen många av killarna på SSF möter utanför fangruppen. Ofta får de istället höra att de är ”gay” som gillar tjejgrupper: ”my [...] guy friends look down on me cos i like watching

---

¹⁴ sakura_chan Tråd 1 #135

¹⁵ icyprincessxu Tråd 1 #52

¹⁶ ss2shi Tråd 1 #276

¹⁷ Chewy23 Tråd 1 #260

¹⁸ tjh246 Tråd 1 #1

¹⁹ TaeYeon Saranghae<3<3<3 Tråd 5 #138

cute and sexy girls sing and dance, yeah i'm the one that's 'gay'".²⁰ "[I] mean what's so homosexual about watching 9 rather beautiful women dancing and singing in short shorts?"²¹

Killarna och tjejerna på forumet har teorier kring hur detta kommer sig. De menar att sådant som är ok i samröre med asiater ibland bemöts med ogillade från icke-asiater (även om det givetvis även finns grupper av asiater som inte tycker det är manligt att gilla tjejgrupper).

SNSD is 'gay', because the style of their music (while popular in Korea) is opposite of what is popular American culture. [...] Strength and maturity are valued in American society, and liking music that has singers pretending they are little pre-teen girls is by most standards totally wrong.²²

I live in England and all my non-asian male friends just [...] listen to hiphop, rap and heavy metal. [...] But with my asian friends, they are totatally fine with it. They are fine even if I like a boy group.²³

I am from australia too, and there is like a negative stigma to talk about SNSD or any other Korean group for that matter in front of westerners.²⁴

För att undvika dömande blickar och negativa kommentarer väljer många att varken nämna eller visa sitt fanskap för oinvidiga vänner och bekanta: "I just listen to girl groups by myself, or a few Asian friends of mine who are even more into it than me".²⁵ "I have another group of friends belonging to the metal/rock genre, some of them will 'kill' me if they know I'm so obsessed into Kpop groups like SNSD".²⁶

Men det finns även sammanhang där killarna får en helt annan stämpel. Det är nämligen inte alla som tror att killarna är homosexuella för att de älskar att titta på tjejer. Istället riskerar killarna bli sedda som extremt perversa eller helt enkelt obotligt kåta. Även om SNSDs utseende och kroppar diskuteras friskt över hela forumet så vill flera av killarna framhäva att deras fanskap baseras på mer än bara idoltjejnarnas utseende, något de anser att människor i deras omgivning sällan tror på eller har svårt att förstå.

---

²⁰ mewchantwo Tråd 3 #302

²¹ Deliciousness Tråd 3 #53

²² AlmostThere Tråd 3 #28

²³ Ice-Sama Tråd 3 #14

²⁴ Pe3Jay tråd 3 #108

²⁵ kapanak Tråd 3 #173

²⁶ TenCents Tråd 3 #2

[S]ociety considers it weird for guys, esp in their late 20's, to like girl groups because of the stereotype that the guys fantasize about the members, esp when the members are as hot as SNSD.²⁷

(A)ll my Asian friends are socially fine with accepting SNSD as a part of their fandom and daily life, but the other friends of mine, whether Mexican or Caucasian, seem to think of it as strange to be interested in anything other than 'A\$\$'.²⁸

Mom: (Looking at SNSD poster) So which one of these Korean girls do you like most?

Me: (Points to Sunny) This one.

Mom: Why her? Isn't this one more pretty? (Points to Yoona / Yuri)

Me: Yes, but the one I like is better at catching chickens.

Mom: What?? :dontgetit:

Oh mom, you will never understand.²⁹

Tjejer och sexualitet

Även tjejerna på SSF uttrycker sin beundran för tjejgruppens medlemmar, och inte minst deras fysiska egenskaper - allt från benen till håret och skönhet/sexighet i allmänhet. I det avseendet är det inte mycket som skiljer tjejer från killar på SSF. Men att som tjej yvas över andra tjejers utseende och ha bilder på snygga tjejer på väggarna i sovrummet, i mobilen och datorn kan verka misstänkt i omgivningens ögon. Enligt den heterosexuella logiken borde det normala för en tjej vara att gilla ett pojkband: "people around tell me i was crushing on them too much and thought i was turning lesbian".³⁰ "My mum asked me why I like a 9 member girl group; in a roundabout way, she was questioning my sexuality".³¹ "My mother sometimes asks me if I'm a lesbo because I spazz too much on Yoona like 'OMGG Yoona is so freakin beautifullll I love her gahhhh!!!'"³²

My two friends and I have a hidden love for SNSD. [...] I might have the greatest hidden obsession for SNSD among the three of us, because not only do I hum their songs once in a day, but I also ship their OTPs (esp. Yulsic) and I hide it because I'm afraid my two friends may call me a 'lesbian'.³³

Dock är det inte bara andra som kan misstänka att fanet numera är homo-, eller åtminstone bi-, sexuellt. Det kan även skapa funderingar hos fanet själv: "honestly.. i kinda questioned about

---

²⁷ Valky Tråd 3 #228

²⁸ Triangle Tråd 3 #216

²⁹ Bread Tråd 5 #33

³⁰ ochicheeo Tråd 2 #174

³¹ Dr.EvilSpawn Tråd 2 #178

³² fuuko-chan Tråd 2 # 20

³³ princessofdisaster Tråd 4 #425. OTP innebär ett "par" inom SNSD som informanten i fråga gärna/helst ser var ihop (romantiskt), i det här fallet Yulsic, smeknamnet för Yuri och Jessica tillsammans.

my sexuality [...] i love the girls so much and still can't get over it".³⁴ "[I] can stare at yooni's pic for like 10mins mesmerized by her beauty. [...] sometimes i thought to myself..am i really a lesbian?".³⁵ "[...] sometimes i wish i;m a guy."³⁶ "Weird 2 say dis cos im a girl but I wish 2 be married 2 one of da gurlz".³⁷

Flykt från vardagen. Glädje och motivation

Som även informanterna berättar är fanskapet ofta ett sätt att pigga upp sig själv på när saker och ting känns motiga eller livet bara känns allmänt trist. Detta är ett tema som återkommer om och om igen på flera ställen i forumet. SNSD gör livet roligare, om så bara för en stund varje dag.

This fall I've been super bored, even sad sometimes, because I didn't get into the school I wanted to [...] and I'm out of work because of this damn recession.

Then I found SNSD and they brought the positiveness back in my life!

The girls were like sunshine in the middle of a storm. Their music made me think of other stuff besides "how am I gonna find myself a job, what am I gonna do with my life".

They are my inspiration and they give me a good laugh too.

They really brightened up my life! And for that I am truly gratefull to them.³⁸

[W]henever i get stressed out from school, i plug in himnae and think, 'ah, the girls are working hard, i should work harder too' [and] i find that a great encouragement booster! when i am happy, listening to their songs or watching them on vids make me even happy. and when i get sad, i watch their vids too, and i instantly crack up at their dorkiness and realism.³⁹

Discovering them was like a miracle decending upon man when it was doomsday.. haha..

they totally made my National service life alot better to get pass.. listening to their songs when im down in camp changes my mood instantly.. my bunkmates have also been affected by me playing their song out loud and starting liking them too.. lol.. if it wasnt for snsD, life would have been miserable.⁴⁰

Flykten som vardag

Användarna på SSF gillar Internet. Många medger att de sitter vid datorn stora delar av dagen, något som inte nödvändigtvis ses som något negativt, bara ett konstaterande. Ibland har det till

---

³⁴ junkey Tråd 2 #78

³⁵ soshiyana Tråd 2 #25. "Unnie" är ett koreanskt ord och är ett familjärt sätt att säga storasyster på.

³⁶ vintagereject Tråd 2 #119

³⁷ BlaQu3-029(SnSd Iz LuBh) Tråd 2 # 13

³⁸ _katri Tråd 1 #220

³⁹ xLYLYLY Tråd 1 #236. *Himnae* är en SNSD-sång och betyder "Var stark".

⁴⁰ kimiro Tråd 1 #281

och med karaktären av en oundviklig effekt av att ha blivit en SONE: ”the most impact they left me is that now, i spend quarter of my day searching for their information, watching their videos, and saving their numerous pictures!”.⁴¹ “If you could see the amount of time I was on the computer you would see me on four times as much in 2008-9 [after I found SNSD] than in 1994-2007”.⁴² “Soshi (and soshified) makes me stay on my computer”.⁴³

Att lägga till flera timmar ytterligare framför datorn om dagen behöver i sig inte ha någon negativ effekt på andra vardagliga aktiviteter. Allt handlar om att prioritera, alternativt veta när det räcker med det roliga. Dock är det inte alltid lätt för fansen att avgöra var en eventuell gräns behöver dras. Fanskapet har ibland en uppenbar, negativ påverkan på både sömn och prestationer i skola och på jobb: “Bad changes: Losing my sleep to stay on Soshified, getting me distracted in class”.⁴⁴ “[I]’m supposed to be studying right now, but i’m not as you can see i’m just looking around the forums”.⁴⁵ “It certainly has increased the amount I procrastinate. I find myself stopping [homework] or projects every 10 minutes to watch another clip of them, old or new”.⁴⁶ “[M]y marks and concentration, and sleep has dropped quite a bit. Its sad. but Soshi makes it worth it. but still sad”.⁴⁷ “[M]ake me even lazier than before. only move from my computer for taking a bath and sleep. apart from that 2 things, i just watch soshi’s video haha”.⁴⁸

I get bad grades :/

First semester [before Gee] I had 4 A’s, 2 B’s, 1 C. Currently, my quarter grades are something along the lines of 2 A’s, 1 B, 3 C’s, 1 D. It’s okay though, these are pretty much the happiest times of my life **anyways**

Coughnolifecough.⁴⁹

i seriously bombed some of my courses because i would be watching their videos instead of studying. i literally failed a math test because i did not study >>

i should really just step back and take a break from soshified but i can’t.⁵⁰

---

⁴¹ kellyyy Tråd 1 #121

⁴² TaeYeon Saranghae<3<3<3 Tråd 1 #138

⁴³ Karu Tråd 1 #116

⁴⁴ luvlovee Tråd 1 #131

⁴⁵ t-minus Tråd 1 #58

⁴⁶ digsby Tråd 1 #70

⁴⁷ SNSD Hwaiting!~ Tråd 1 #250

⁴⁸ segasaturn Tråd 1 #288

⁴⁹ davidfresh Tråd 1 #111

⁵⁰ Candy. Tråd 1 #238

Kapitel 4 - Analys

Nu har jag visat på teorier och forskning om fans och identitetsskapande, och jag har även visat vad fansen säger om sig själva och sitt fanskap. Nu går jag över till att titta på hur dessa två infallsvinklar kan kombineras i en analys av vad det innebär att vara en SONE.

Fanaktiviteterna

Merriams (1964: 219ff) uppdelning av musikens användning och funktion blir givetvis relevant även i fallet med SONEs och musiken de konsumerar. Även om själva musiken i flera fall får en sidoroll, eller bara utgör en liten del av fanskapet, så är det fortfarande den som nämns först när det kommer till fanaktiviteter. SNSDs musik används på en rad olika sätt. Förutom att vara ett ständigt bakgrundsljud i vardagen för vissa, kan det användas till att träna och dansa, att sjunga med i, eller att avskärma sig från andra ljud i omgivningen med. Exakt hur fans använder sig av musik skulle givetvis kunna kartläggas genom studier, precis som Merriam påpekar. Funktionerna som musiken fyller är dock subtilare och ännu mer mångfacetterade.

Jag kan konstatera att för fansen i deras vardag fyller SNSDs musik de flesta funktionerna Merriam (1964: 219ff) punktar upp. Musiken piggar upp, ger energi och gör glad. Den anses estetiskt njutbar och den är underhållande. Den förmedlar känslor av att till exempel vara ung och förälskad, den symboliserar allt SNSD står för och är, och den får fansen att vilja dansa. Den förmedlar också värderingar om bland annat otrohet och romantik, den befäster och förmedlar k-pop-kulturen, och den samlar människor till gemenskap, inte bara vid konserter, utan också på SSF där medlemmarna kan samlas runt musiken på flera sätt.

Bara den enda funktionen att få lyssnaren att nicka i takt till musiken, stampa med foten, eller få det att spritta i kroppen tror jag är en av de största anledningarna till att fansen fastnat för SNSD. *Känslan* de får av SNSD är något de inte hittat någon annanstans. Det positiva och energiska nämns ofta bland SNSDs charm och attraktionskrafter. Det är inte förvånande med tanke på den stora andel fans som uppger att de använder sig av sitt fanskap för att ta paus från skola och arbete, eller för att hålla humöret uppe under jobbiga dagar och stressiga perioder.

Vilka fanaktiviteter som SONEs sysselsätter sig med sammanfaller med de Thompson (1995/2001: 275f) räknar upp. Dock är det långt från alla fans som kan köpa CD-skivor eller

digitala album, och ännu färre har faktiskt en chans att gå på en konsert eller liknande.⁵¹ Istället förlitar sig väldigt många internationella SONEs på Internet för tillgång till material. För dessa fans kan ett i så hög grad digitalt fanskap innebära att de får tillgång till hela k-pop-scenen utan att behöva betala för mer än en Internetanslutning. På detta sätt finns alla möjligheter att vara ett stort fan utan att för den skull behöva samla på sig skivor, affischer, konsertgoods, DVDer och alla produkter SNSD någonsin gjort reklam för. Av informanternas svar kan jag se att det är de ovanligare fanaktiviteterna som faktiskt kräver något fysiskt, som att till exempel äga CD-skivor eller träffa andra fans. Merparten av materialet som fördjupar fanskapet är sådant i digital form som i stort sätt tillhandahålls helt av SSF.

Även om det verkar uppenbart att ett aktivt deltagande i ett fanforum som SSF skulle falla inom ramen av vad som är en klockren fanaktivitet, så tar hälften av informanterna inte upp det alls. Jag tänker mig att detta beror på att dessa fans ser diskussioner på SSF som en självklar sorts kommunikation som de även använder på andra communities på Internet, och därmed inte ser som en speciell aktivitet relaterad till fanskapet.

En av poängerna i den första vågens fanstudier var att fans ansågs vara kreativa och skapade eget material (Gray, Sandvoss & Harrington 2007: 1f). Bland mina informanter finns det bara två skapande fans. Utifrån detta verkar det som att även om den första vågen av fanstudier var välbehövd så verkar dess fokus inte bara ha varit på en minoritet av fans, utan kanske till och med på en sorts elit inom fanvärldarna?

Identiteten

Så gott som varenda en av informanterna upplever att de blivit påverkade av SNSD och sitt fanskap på ett eller annat sätt. Det kan vara mer eller mindre avgörande saker som påverkats och förändrats, men faktum kvarstår att unga människor blir påverkade, både på positiva och negativa sätt (om det nu finns någon som kan bedöma vad som är vad). För de som antagit SNSD som förebilder och ändrat sitt liv därefter är det en påverkan som förmodligen kommer att spela roll resten av deras liv.

I många fall får fansen (oförtjänt eller inte) höra att de är för besatta av sina idoler. Ibland utsätts de för regelrätta attacker, och vissa väljer därför att hålla sitt fanskap hemligt. Andra väljer dock att fortsätta vara öppna med det. Frågan är vad som motiverar dessa fans att

---

⁵¹ Ofta handlar det om att det inte finns tillgängligt att köpa, speciellt inte för unga som till exempel inte ens har de betalkort som behövs för att få handla online från andra länder.

fortsätta prata högt och öppet om sitt fanskap trots familjens och vänners fördömande? I vissa fall tror jag det handlar om att uttrycka sin självständighet, att visa att de valt själv, men också om att ge uttryck för en egen identitet.

Enligt Jorgensen (2006: 28f) skapas den egna identiteten i förhållande till andra människor. Thompson (1995/2001: 278) fortsätter på samma linje - att vara fan är ytterligare ett sätt att skapa sig sin identitet på genom att fanvärlden och fanskapet tydligt och effektivt skiljer fanet från icke-fans. Varför någon blir ett fan av ett viss kulturellt fenomen snarare än något annat förblir dock osagt, men vad fanet väljer att rikta sitt intresse mot borde rimligtvis baseras på en redan existerande identitet, eller i vissa fall, på en önskad identitet.

Informanterna verkar vara väl medvetna om att fans klumpas ihop enligt tillhörighet i fangrupper. Vissa SONE gillar att bråka med anti-grupperna som attackerar SNSD, och även om det är deras sätt att försvara sitt fanskap och sin idol på skapar det fördomar och stereotyper om de andra i fangruppen, precis så som Jorgensen (2006: 32) påpekar. Det blir uppenbart viktigt för informanterna att poängtera hur de skiljer sig från andra SONE som en del av identitetsskapandet som fan. Eller med Gripsruds (1999: 19f) begrepp; när den personliga identiteten inte stämmer överens med den kollektiva (av andra givna) identiteten måste de påpeka detta.

Kropp och sexualitet

Det är uppenbart att de flesta av fansen blir påverkade av idolernas utseende på ett eller annat sätt. Detta är något Wykes och Gunter (2005:2f) menar är massmediernas effekt på unga tjejer och killar. Även andra teorier om mediepåverkan antyder att identiteten och jaget skulle skapas i samband med mediernas konstanta flöde av texter. SNSD står för en bild av lyckade, snygga kvinnor i och med deras idolstatus även om de flesta av tjejerna på SSF inte uppger sig vara negativt påverkade av denna bild. Fansens utsagor konstaterar att SNSD, genom att till exempel vara både korta och matglada, kan få tjejer att känna sig stolta över sådant de annars har lärt sig är ”fult”.

Att vara en SONE är också något som kopplas till sexualitet, vare sig man vill det eller inte. Killar får plötsligt höra att de är ”gay” eller perversa, medan tjejer misstänks vara homosexuella. Jag tror en del av fansens förvirring beror på att de ser SNSD som människor medan omgivningen och samhället snarare ser dem som produkter av en nöjesindustri. För

killarna på SSF är det självklart att de är heterosexuella eftersom de älskar allt som har med idoltjejerna att göra, och enligt Gauntletts (2002/2008: 148) enkla modell om begär skulle detta stämma bra överens i en enkel värld. Men det verkar som att det västerländska samhället snarare skapar den heterosexuella maskuliniteten genom killarnas beteende än genom deras begär. Killar förväntas konsumera hiphop eller metal, inte tjejer som sjunger och dansar. Om tjejerna fanns i en omedelbar närhet skulle killarnas begär göra dem heterosexuella igen eftersom det skulle vara en del av det heterosexuellt manliga beteendet att begära tjejer. Det verkar med andra ord vara konsumtionen av produkten ”idoltjejer” som inte är heterosexuellt manligt enligt detta sätt att se på saken.

För tjejerna på SSF är situationen liknande, men med viss skillnad. Konsumtionen av idolgrupper blir då enligt samma resonemang något som är till för tjejer (som kontrast till den manliga hiphopen och metalen). Därför, så vitt jag sett, är tjejernas fanskap inte ett lika vanligt/stort problem som killarnas. Men ändå händer det att tjejernas sexualitet blir ifrågasatt både av omgivningen och av dem själva. Att omgivningen reagerar tror jag beror helt enkelt på att det inte hör till den kvinnliga heterosexualiteten att vara ”besatt” av andra kvinnor. Att fansen själva börjar undra om de inte blivit homosexuella kan tänkas bero på att gränsen mellan djup beundran och kärlek inte alltid är så tydlig. Det här är en aspekt av relationen till idoltjejer som heterosexuella killar inte behöver fundera över eftersom eventuella känslor av kärlek mot tjejerna anses normala, naturliga eller till och med oundvikliga.

En annan tänkbar orsak till varför fan-tjejernas sexualitet ifrågasätts av omgivningen skulle kunna vara för att tjejgrupper i stor utsträckning anses vara skapade för killar. De sexuellt suggestiva danserna, texterna och kläderna är tänkta att attrahera män snarare än kvinnor, och när tjejer sedan gillar tjejgruppens uttryck uppstår förvirring och misstankar.

Gemenskapen

Låt mig återvända till fansen som öppet visar sitt fanskap trots att familj och vänner helst såg att de gav upp alltsammans. Som sagt tror jag att det å ena sidan handlar om identitet och självständighet, men å andra sidan tror jag att det även kan handla om en önskan att oavsett vad förmedla fanskapets bud till oinvidiga. Genom att exponera omgivningen för idolkulturen hoppas de dels kunna ge andra samma positiva känslor de själva får, och dels samtidigt hoppas öka på antalet fans i sin bekantskapskrets.

Som Thompson (1995/2001: 277) påpekar är gemenskapen med andra fans viktig, och även så för informanterna i min studie. På SSF kan de vara säkra på att träffa andra som delar samma intresse för idolerna, och för vissa är det enda stället där de kan få prata med andra fans. Forumet gör även mycket för att medlemmarna ska kunna känna sig delaktiga i ett större sammanhang, bland annat genom diverse projekt som finansieras enligt tanken ”många bäckar små”.

Dock är inte gemenskap viktigt för alla fans på SSF. Även om speciellt informanterna tenderade att vara aktiva medlemmar på SSF, så finns det medlemmar som aldrig söker kontakt med någon, och som aldrig lämnar kommentarer. Hur dessa individers fanskap ter sig blir då givetvis omöjligt att veta. Möjligtvis skulle man kunna påstå att de ändå söker gemenskap då de i teorin kan ta del av många tusentals människors kommentarer och tankar, men jag skulle snarare påstå att dessa fans är online först och främst för att fördjupa relationen till idolerna via diverse material.

Medierna och fansen

Även om internationella SONEs sällan får se SNSD i det massmediala flödet som omger dem så kräver fanskapet konsumtion av massmedia, även om det är ett annat sammanhangs massmedia. Det ovanliga i situationen kan tänkas vara att SONEs aktivt måste välja att konsumera det, och kanske till och med kämpa för att få göra det. För det är genom tv-programmen som fansen kan komma ända in i SNSD-tjejernas sovrum, upp på deras sängar och in i deras garderober. Deras vardagsliv (eller snarare det som tittarna ska uppfatta som deras vardagsliv) diskuteras friskt i program och intervjuer gång efter annan. Det ger fansen en känsla av intimitet, det som Thompson (1995/2001: 271f) kallar intimitet på avstånd, och som gör att fanet kan knyta allt starkare band till idolen.

Enligt Thompson (a. a. 271f) kan den här avståndsintimiteten kontrolleras till en grad, men det Giles (2000: 62ff) menar gör det svårt är det faktum att idolen mer eller mindre känns som en riktig person. SONEs berättar att SNSD känns som deras vänner; folk de skulle vilja umgås med. Det går inte att bortse från att den här sortens icke-ömsesidig relation blir för vissa fans mer medryckande än de själva kanske räknat med från början. Xu Yi blir svartsjuk när andra umgås med SNSD eftersom han förmodligen själv vill vara den som umgås med dem.

För ju djupare fanet tillåter relationen till idolen bli (någon bortre gräns verkar obefintlig) desto mer mening får alla fanaktiviteter, enligt Thompson (1995/2001: 274f). Med andra ord, ju längre man sitter framför datorn och SSF, desto viktigare blir det att sitta där. Varje bit av information som ett fan får gör att hon känner sig mer kopplad till idolen.

Informationen fansen får genom diverse program gör att de tycker sig lära känna sina idolars personligheter och egenskaper. Som Izyanie och Doubtfire säger ser de inte SNSD som superstjärnor med perfekta liv längre. De ser dem som vanliga människor som kämpar varje dag för att uppnå sina mål, och de känner igen sig. För dem blir idolen inte ett ouppnåeligt väsen som ska dyrkas, utan eventuell dyrkan riktas till en människa som visserligen kan uppfattas som nära fulländad, men som uppnått detta tillstånd genom hårt arbete.

Flykten

Radway (1984/1991: 60, 90, 184) menar att kvinnorna som läser kärleksromaner iscensätter en (omedveten) protest mot patriarkatet i och med sitt fanskap. Baserat på Radways sätt att se på personligt motstånd mot ett system av normer och praktiker skulle jag kunna se flera sorters protester ta plats inom fanvärlden av SONEs. Först och främst kan jag se ett motstånd mot en lokal/global musikindustri som uppenbart misslyckas med att ge dessa fans artister som de kan gilla. Internet har öppnat för oändliga möjligheter när det kommer till den här sortens motstånd.

Ett annat sorts motstånd kan tänkas vara mot de sexuella stereotyper som inte tillåter killar och tjejer att beundra och gilla vem de vill, hur de vill. Flera på SSF, både killar och tjejer, är frustrerade över att omgivningen inte förstår hur de kan gilla SNSD utan att se dem som sexuella objekt i första (enda?) hand. De är uppenbart beredda och angelägna om att motbevisa denna fördom.

I mer individspecifika sammanhang kan jag tänka mig att SONEs kan göra motstånd mot ett samhälle som de uppfattar är alldeles för krävande och stressigt. Enligt Grossberg (1992: 51f) skulle fans tidigare ha blivit sedda som oansvariga unga som inte vill växa upp, men kanske finns det faktiskt situationer där ungdomarna känner att de inte vill, eller tillåts, växa upp? Och kanske har fanskap ingenting alls att göra med ålder och med den relaterad mognad.

Skola och misslyckade försök att komma in i arbetslivet kan kännas nog så stressande, och genom sitt fanskap kan fans koppla av en stund. Men när den där stunden blir allt längre och det inte finns någon anledning att avbryta den kan fanskapet övergå i något som inte längre är konstruktivt. Därför tycker jag inte att alla tidiga skrivelser om fans kan avfärdas som elitistiskt svammel.

Jensen (1992: 17f) menar att journalister och andra förr såg ner på fans och ansåg att de var människor som eventuellt hade problem med självförtroendet eller som hade ett allmänt tråkigt liv. Många SONEs uppger att deras liv var trist ända tills de stötte på SNSD, och ännu fler säger att de fått ett självförtroende som de inte haft tidigare. Fanskapet har då givetvis hjälpt fansen, men då återstår frågan varför de ens behövde hjälp. Kanske är fanskap ett symptom på ett sjukt samhälle trots allt? Men hurdant är då ett friskt samhälle? Vore ett sådant möjligt?

Effekten av nationalitet och etnicitet på fanskapet

Jag har inte kunnat hitta några samband eller antydning till tendenser i informanternas svar när det gäller fanskap i förhållande till nationalitet och etnicitet, och knappt heller för ålder. Det verkar helt enkelt inte som att fanskapet i sig (inringad och avgränsad i enlighet med mina frågor) skulle påverkas av dessa sociala kategorier. Dock finns det fans på SSF som uppenbart kan se etnicitet som en faktor när det gäller bemötandet de får från sin omgivning. Enligt dem verkar det som att asiater, i större utsträckning än icke-asiater (oavsett om det är killar eller tjejer som gillar kill- eller tjejgrupper), accepterar idolfansens val av idol. Detta skulle då bero på att det är vanligare med idoler i asiatiska kulturerna. Därmed får det också antas att det är först och främst i annars västerländska sammanhang som fansen stöter på negativitet.

Givetvis är inte detta en absolut sanning. Även asiatiska fans som enligt denna logik skulle vara tillåtna att gilla idoler upplever att det inte är accepterat. Kanske för att det går mot föräldrars och vänners nationella stolthet att vara fan av ett annat lands idoler, men kanske också för att idoler i allmänhet inte har någon större kulturell status bland ”musikkännare” runt om i världen. Detta tror jag kan vara en annan källa till negativt bemötande idolfansen upplever även i ett västerländskt sammanhang. Idoler anses vara kommersiella och konstruerade, och står därmed för en icke-autentisk musik.

Det koreanska utanför Korea

Som Chin (2007: 212ff) påpekar är det vanligare i Asien att vara fan av en enskild stjärna snarare än en viss tv-serie eller filmgenre. Jag tror detta beror på en annorlunda idol- och kändiskultur baserad just på att stjärnan syns i olika roller i medierna, och ofta. Låt mig ta SNSDs Taeyeon som ett exempel. Under en period var det i teorin fullt möjligt att under en vecka se henne framträda på scen som SNSD fyra gånger, höra henne vara radiopratare sju kvällar, se henne medverka som panelist eller gäst på tv-program två gånger, läsa en intervju med henne i tidningen, och se henne i reklam på tv och i tidningar ett otal gånger. Med sådan exponering tänker jag mig att det är väldigt lätt att skapa sig en sådan intimitet på avstånd som Thompson diskuterar (1995/2001: 271f).

Jag skulle vilja påstå att vi västerlänningar inte är vana vid den här sortens extrema kändiskultur. Om en kändis syns ”för mycket” i medierna i Sverige skadar det hennes trovärdighet snarare än gör henne folkkär. Västerländska SONEs som kanske inte haft den här sortens idol verkar tycka att det är extremt roligt att det finns så mycket material att ta del av.⁵² Men oavsett fanets nationalitet och erfarenhet så är den här sortens idolkultur uppbyggd kring tanken att åskådarna ska kunna bilda en djup icke-ömsesidig relation till idoler, och allra helst engagera sig i dem allt mer med tiden.

Kanske är den koreanska idolkulturen också lockande för att artisterna visas upp som kämpande individer som utvecklas med tiden. I och med att det inte finns en illusion om medfödd eller naturlig talang kan bilden av att idolerna är helt vanliga människor förstärkas.⁵³ Detta i sin tur innebär att de koreanska idolerna (i fansens ögon) oftast inte ses som talanglösa snyggingar handplockade av ett företag som vill tjäna pengar. Detta, tror jag, ger en stark känsla av autencitet - SNSD är riktiga människor och hårt arbetande idoler, och därför får de fansens förtroende.

En annan stor anledning till SNSDs stora popularitet utanför Koreas gränser tror jag också handlar om de värderingar de representerar. Med andra ord, det koreanska samhällets värderingar. Det är också något fansen inte verkar ha hittat någon annanstans. Som exempel kan jag dela med mig av några egna observationer angående detta. Idoler i Korea förväntas

---

⁵² I flera andra asiatiska länder finns liknande kultur kring stjärnor, så det vore inget nytt för asiatiska SONE.

⁵³ Jämför svenska tv-programmet *Idol* där de med musikalisk talang handplockas av en jury och därefter förväntas bli storsäljande artister/idoler innan året är slut, utan större odlande av den ursprungliga talangen.

bete sig på ett oklanderligt sätt, vilket bland annat innebär inget fylleri offentligt (speciellt innan man fyllt 20 år), inga pojk- eller flickvänner som allmänheten känner till (absolut inga sexskandaler!), och dessutom förväntas det av samtliga medverkande på tv och radio att de ska prata vårdat utan svordomar och slang. Denna inställning till kändisar och idoler som moralens sista väktare är något åtminstone vi i västvärlden inte är vana vid. All publicitet är bra publicitet sägs det, men i Korea hamnar kändisar som gjort bort sig (enligt gängse normer) i skamvrån. De får oftast inte synas alls tills skandalen anses ha blåst över.

Inget idolfan i Korea ska behöva läsa om sin idols mindre smickrande förehavanden i tidningen, och definitivt förväntas inte fansen fortsätta gilla sin idol efter en skandal.⁵⁴ Självklart finns det gott om fans som är stolta över att försvara och stödja sin idol oavsett vilket blåsväder de hamnat i, men allmänheten är snabb att fördöma och förkasta. De fans som anser sig kunna se människan bakom idolen kan givetvis också förstå och ha sympati med idolen som blir utsatt för allmänhetens (eller andra idolgruppers fans) påhopp.

Som en följd av att fansen ser de koreanska värderingarna som sympatiska attraheras de ofta också av uttrycket i andra populärkulturella företeelser, till exempel tv-serier. Dessa kommer SONEs oundvikligt i kontakt med genom sina idoler. Även om det bara finns en knapp handfull tv-serier med SNSD-medlemmar i så är tv-seriernas värld nämligen aldrig långt borta. Bland gästerna på varietéprogrammen finns utöver idoler även skådespelare, och inte sällan görs det parodier och hyllningar baserade på de populäraste tv-serierna för tillfället. Även utan att ha sett ett enda avsnitt av en viss serie kan fansen lära sig det grundläggande om huvudkaraktärerna, handlingen och eventuella chockerande plot-twists. Gränsen mellan tv-personligheter, idoler och skådespelare är i vissa fall obefintlig. I ett sådant sammanhang är det inte konstigt att fans som till en början intresserar sig för en idolgrupp även kan komma att intressera sig för övriga delar av nöjesindustrin.

Men den största aspekten av den koreanska kulturen som fansen intresserar sig för är utan tvekan språket. För internationella SONE är det inte konstigt att lyssna på och idolisera en grupp som sjunger på ett språk de inte förstår. Detta är något som många i deras omgivning helt enkelt inte förstår. Det tyder på att det trots en så kallad globaliserad värld med oändliga möjligheter för kommunikation via Internet fortfarande är något ovanligt, för att inte säga oroande, för en del människor att beblanda sig med kulturer skilda från sin egen. Även SONEs

---

⁵⁴ Därmed inte sagt att media undviker att rapporterar om skandaler, tvärtom.

vill givetvis förstå sina idoler, men jag vågar påstå att om det fanns snabba översättningar av majoriteten av alla artiklar, tv-program och dylikt så skulle fansen inte bry sig lika mycket om att lära sig språket. Språket i sig är oftast inget självändamål, utan bara ses som ett redskap som ger omedelbar tillgång till allt som har med SNSD (och annan k-pop och koreansk kultur) att göra.

Avslutande diskussion

Det finns inte *en* anledning till att man blir ett fan, eller till att man fortsätter vara ett, och det finns definitivt inte *ett* sätt att göra fanskap på. Det enda jag kan säga med säkerhet är att det finns nästan lika många olika sorters fans som det finns fans. Så vad innebär det att vara en internationell SONE? Jag har genom exempel försökt visa på en liten del av den mängd olika betydelser ett fanskap kan ha. För vissa är det ett roligt tidsfördriv, för andra är det en besatthet präglad av svartsjuka. Det gemensamma kan dock sägas vara beroendet av Internet och det faktum att fanskapet både förenklas och intensifieras av den koreanska idolindustrin som lever på just den här sortens fanskap. Något annat som förenar SONEs är upplevelsen av att gradvis lära känna SNSD-tjejerna och i hög grad se dem som vanliga (fast lite bättre) människor; som möjliga vänner, bara de fick träffas och umgås.

Vidare förenas SONEs i glädjen de upplever genom diverse fanaktiviteter. Denna glädje är värd allt annat som eventuellt tillkommer i form av negativa kommentarer, emotionella berg- och-dalbanor och timme efter timme framför datorn som i förlängningen kan leda till försämringar på andra håll i livet. Jag frågar mig ibland hur det kommer sig att fans tycker det är värt allt det där, men sedan läser jag fansens berättelser om hur de påverkas positivt av sitt fanskap och plötsligt verkar priset de betalar inte vara särskilt högt längre. Givetvis finns det även gott om fans som inte upplever något som helst jobbigt med sitt fanskap oavsett hur länge de har varit fans, men det är ytterligare bara en del av det härligt komplexa och mångfacetterade fenomenet som är fanskap.

Som en internationell SONE kommer man oundvikligen i kontakt med det koreanska språket och kulturen. Antingen gillar man det, eller så gör man det inte, precis som med mycket annat här på jorden. Dock är det relativt nytt att människor från runt hela världen kan ta del av ett annat lands kultur på detta sätt utan att faktiskt befinna sig på plats. Det har redan hjälpt den koreanska vågen enormt mycket, men jag misstänker att den inte är på väg att avstanna än. Åtminstone inte om SONEs får bestämma.

Förslag på fortsatt forskning

För att försöka få någon sorts svar på huruvida nationalitet och etnicitet påverkar fanskapet eller inte skulle jag vilja föreslå att man genomförde en studie där detta var huvudfokus. Genom att antingen koncentrera sig på en viss etnicitet eller möjligtvis ett par olika skulle man kunna göra jämförande analyser av svaren på jakt efter gemensamma nämnare.

Ett annat förslag är att man jämför två grupper av fans; en som anses vara van vid en asiatisk idolkultur, och en som inte har varit med om ett liknande fanskap tidigare. Genom att göra detta skulle man kunna se vilken roll ”nyhetens behag” spelar i sammanhanget.

Vidare kan jag inte låta bli att fundera på vad det innebär för musikindustrin att moderna fans är i princip fria att välja sina idoler och sin musik på en global scen. Även skillnader i idolskap i en västerländsk kontext jämfört med en koreansk/asiatisk skulle vara intressant att studera vidare, inte minst då det verkar som att den västerländska musikindustrin (läs: idolindustrin) förlorar potentiella konsumenter till den koreanska.

Jag skulle personligen tycka det vore roligt att titta mer på vad det är som får fans att älska, eller bli förälskade, i sina idoler, och hur de upplever sin förälskelse. Om vi tror på psykologen David Giles (2000: 62ff) så borde sättet man blir kär i en idol vara snarlik sättet man blir kär i en person man träffat. Jag tror forskningsmaterialet skulle säga en hel del om den rådande bilden av vad som anses vara kärlek, och kanske om man har tur så skulle det även kunna lära oss något nytt om den. Och det skulle väl inte vara fel?

Källförteckning

Buckingham, David (Red.) (2007) *Youth, Identity and Digital Media*. Cambridge: The MIT Press. [Elektronisk] Tillgänglig:

<http://mitpress.mit.edu/books/full_pdfs/Youth_Identity_and_Digital_Media.pdf> [2011-01-06]

Chin, Bertha (2007). Beyond Kung-Fu and Violence - Locating East Asian Cinema Fandom. I Gray, Sandvoss & Harrington (Red.) (2007). *Fandom – Identities and Communities in a Mediated World*. New York: New York University Press. S: 210-219.

Gauntlett, David (2002/2008). *Media, Gender and Identity - An Introduction*. Andra upplagan. London: Routledge.

Giles, David (2000). *Illusions of Immortality – A psychology of fame and celebrity*. Houndmills, Basingstoke, Hampshire: Macmillan Press ; New York: St. Martin's Press.

Gray, Jonathan, Sandvoss, Cornel & Harrington, Lee C (2007). Introduction: Why Study Fans? I Gray, Sandvoss & Harrington (Red.) (2007). *Fandom – Identities and Communities in a Mediated World*. New York: New York University Press. S: 1-18.

Gripsrud, Jostein (1999). *Mediekultur – mediesamhälle*. Göteborg: Daidalos.

Harrington, Lee C & Bielby, Denise B (2007). Global Fandom/Global Fan Studies. I Gray, Sandvoss & Harrington (Red.) (2007). *Fandom – Identities and Communities in a Mediated World*. New York: New York University Press. S: 179-197.

Hills, Matt (2002). *Fan Cultures*. New York: Routledge.

Jenkins, Henry (2007). Afterword - The Future of Fandom. I Gray, Sandvoss & Harrington (Red.) (2007). *Fandom – Identities and Communities in a Mediated World*. New York: New York University Press. S: 357-364.

Jensen, Joli (1992). Fandom as Pathology: The Consequences of Characterization. I Lewis, L (Red.) (1992). *The Adoring Audience – Fan Culture and Popular Media*. London: Routledge. S: 9-29.

Jorgensen, Estelle R (2006). Toward a Social Theory of Musical Identities. I Stålhammar B (Red.) (2006). *Music and Human Beings – Music and Identity*. Örebro: Universitetsbiblioteket. S: 27-44.

Merriam, Alan P (1963). *The Anthropology of Music*. Evanston: Northwestern University Press.

Radway, Janice A (1984/1991). *Reading the Romance – Women, Patriarchy, and Popular Literature*. Chapel Hill: The University of North Carolina Press.

Stålhammar, Börje (2006). The experience of Music. I Stålhammar B (Red.) (2006). *Music and Human Beings – Music and Identity*. Örebro: Universitetsbiblioteket. S: 45-58.

The Chosun Ilbo (2009). Garish Skinny Jeans Are All the Rage. *The Chosun Ilbo (English Edition)*. 25 mars 2009. [Elektronisk] Tillgänglig: <http://english.chosun.com/site/data/html_dir/2009/03/25/2009032561008.html> [2011-01-04].

Thompson, John B (1995/2001). *Medierna och moderniteten*. Göteborg: Daidalos.

Wikipedia.org (2011). List of Awards and Nominations recieved by Girls' Generation. Wikipedia.org. [Elektronisk] Tillgänglig: <http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_awards_and_nominations_received_by_Girls%27_Generation> [2011-01-04].

Wykes, Maggie & Gunter, Barrie (2005). *The Media & Body Image*. London: SAGE Publications.

Källor från Soshified.com

Översatta sångtexter

Into the New World (2007). Tillgänglig: <<http://soshified.com/forums/topic/11542-01-%EB%8B%A4%EC%8B%9C-%EB%A7%8C%EB%82%9C-%EC%84%B8%EA%B3%84-into-the-new-world/>> [2011-01-05].

Hoot (2010). Tillgänglig: <<http://soshified.com/forums/topic/53591-01-%ED%9B%97hoot/>> [2011-01-05].

Gee (2009). Tillgänglig: <<http://soshified.com/forums/topic/12257-01-gee/>> [2011-01-05].

Diskussionstrådar

Tråd 1 - *How has Soshi changed your life?* Skapad 2008-05-23. Tillgänglig: <http://soshified.com/forums/index.php/topic/5072-how-has-soshi-changed-your-life/page__hl__change%20your%20life> [2011-01-07].

Tråd 2 - *SNSD confessions*. Skapad 2008-04-28. Tillgänglig: <<http://soshified.com/forums/index.php/topic/3959-snsd-confessions/>> [2011-01-07].

Tråd 3 - *Why is it weird for guys to like girl groups??* Skapad 2009-10-22. Tillgänglig: <<http://soshified.com/forums/index.php/topic/27790-why-is-it-weird-for-guys-to-like-girl-groups/>> [2011-01-07].

Tråd 4 - *Do you hide your love for SNSD?* Skapad 2009-09-30. Tillgänglig: <<http://soshified.com/forums/index.php/topic/26491-do-you-hide-ur-love-for-snsd/>> [2011-01-07].

Tråd 5 - *What do you parents think about you and your SNSD obsession?* Skapad 2010-01-24. Tillgänglig: <<http://soshified.com/forums/index.php/topic/34226-what-do-you-parents-think-about-you-and-your-snsd-obsession/>> [2011-01-07].

5 simple reasons why I like SNSD. Skapad 2008-05-15. Tillgänglig: <<http://soshified.com/forums/topic/4647-5-simple-reasons-why-i-like-snsd/>> [2011-01-08].

BILAGA 1 - Enkätfrågorna

- Name (that you want to be called in the thesis):
- Age:
- Gender:
- Nationality:
- Ethnicity:

1. What do you do as a fan? (listening to songs, watching videos, participating in projects etc.)
2. How has being a fan affected you?
3. How has being a fan affected your daily life?
4. What does your family, (non-fan)friends and classmates/co-workers say about you being a fan?
5. What is your relation to other fans?
6. Do you enjoy other parts of South Korean popular culture? If yes, what? (music, movies, tv etc.)
7. Do you find other aspects of South Korean culture interesting? If yes, what? (language, traditions, history etc.)

BILAGA 2 - Lista över informanter

Enligt modell:

Namn - kön och ålder

Bosatt i/etnisk tillhörighet

Ain - tjej 17 år
Singapore/malaysisk

Andrew - kille 18 år
Indonesien/japansk, koreansk, kinesisk

Annie - tjej 14 år
USA/vietnamesisk

Bobby - kille 14
Singapore/kinesisk

Brian - kille 19 år
USA/kinesisk

Cheryl - tjej 14 år
Singapore/kinesisk

D - kille 19 år
Taiwan/taiwanesisk

Deza - kille 17 år
Australien/kinesisk

Doubtfire - tjej 19 år
Kina/kinesisk

Izyanie - tjej
Malaysia/malaysisk

Jha - tjej - 19 år
Filippinerna/filippinsk

Joel - kille 22 år
Malaysia/kinesisk

Kevin - kille 17 år
USA/kinesisk

Kylie - tjej 21 år
Australien/vit

Lily - tjej 12 år
USA/vietnamesisk

Nelson - kille 23 år
USA/filippinsk

Nerissa - tjej 19 år
Indonesien/kinesisk

Novi Lim - tjej 21 år
Indonesien/kinesisk

Pei Yee - tjej 19 år
Malaysia/kinesisk

Shaun - kille 22 år
Singapore/kinesisk

Shi Wei - tjej 18 år
Singapore/kinesisk

Syahmi - kille 19 år
Singapore/malaysisk

Tkal - kille 18 år
Kanada/kinesisk

Weikai - kille 18 år
Singapore/kinesisk

Xu Yi - kille 17 år
USA/kinesisk

Yasmin - tjej 14 år
Storbritannien/syrisk, brittisk

Yi Xuan - tjej 14 år
Singapore/kinesisk